TÜSTAV ARŞİVİ
Bülent...Tüfne Bağışı

TEKGES-İŞ üyesi işçiler patronlara ve sarı sendikaya karşı mücadelede kararlı

TEKGES-İŞ Genel Başkanı Selâhattin Sayın: «İşçiler üzerindeki faşist baskı ve kıyım uygulamalarının hesabının sorulacağını» açıkladı.

- **TEKGES-İŞ GYK üyesi M. Ali TAN ve Diyarbakır Şube Sekreteri Hamit POLAT: «İşveren ve sarı sendikanın işçi haklarına ortaklaşa saldırdıkları, ancak işçilerin kararlı bir mücadeleyle baskıları boşa çıkartarak haklarını söke söke alacaklarını» belirttiler.**
- **Açıklamalarda, «İşverenin yasaları ve yargıtay kararlarını çiğnediği» ifade edildi.**

Enerji işkolundaki işçiler üzerinde 3. MC'nin işbaşına gelmesiyle hızlanan baskılar had safhaya varmış bulunuyor. İşçiler, yasa-dışı uygulamalarla sürdürüyor, kıyılıyor, işyerlerinin faşistlerce işgal edilmesine ortam hazırlanıyor.

İşverenin, gerici - faşist uygulamalarına sarı TES-İŞ Sendikası da ortak olduğu gözleniyor. DİSK üyesi TEKGES-İŞ'in zayıflamasını, işçilerin ileri sendikal mücadelesini ve kazanımlarını tahrip etmeyi amaçlayan patron - sarı sendika ikilisi, Yargıtay kararlarını dahi çiğneyebiliyor.

Konuya ilişkin bir açıklama yapan DİSK'e bağlı TEKGES-İŞ Sendikası Genel Başkanı Selâhattin Sayın: «Devlet Su İşleri Sivas Bölge Müdürlüğü'nde kanunsuzluk kol gezmekte, işyeri faşistlere işgal ettirilmekte, AP yanlılarına bile yaşam hakkı tanınmamaktadır» demiştir. Sayın'ın açıklaması şöyledir:

«Devlet Su İşleri (DSİ) Sivas 19. Bölge Müdürlüğü ve Bölge'ye bağlı Suşehri Başmühendisliği, faşistlerin bir saldırı üssüne çevrilmek isteniyor. Ve Bölge Müdürü olarak atanan daha önce mü teahhitlik yapan Mehmet Emin Uslu, tam bir derebeyi tavrı sürdürüyor.

İşyerini faşistlere işgal ettirmek için, çok sayıda işçinin Elâzığ, Erzurum ve Yozgat gibi faşist işgal altındaki illere tayinleri Müdürün emriyle çıkartılıyor. Tayinleri polis zoruyla tebliğ ettiriliyor. Sürülen işçilerin yerine Sivas Eğitim Enstitüsünden faşistler alınıyor.

DSİ misafirhanesi ise Enstitü öğrencisi faşistlerin karargâh'ı haline getirilmiş bulunuyor. Buraya yerleşen faşistler, sürülen işçileri tehdit ediyor. İşyerindeki diğer işçiler de işe alınan ve misafirhanayi işgal eden faşistlerin sürekli baskısı altındadır. AP'ye oy veren vatandaşlar dahi aynı baskı ve tehdit altında can güvenliğinden yok sun bulunuyor.

Bölge Müdürü, yasaları ve Yargıtay kararlarını çiğniyor. Dayanışma aidatı ödeyen işçilerin sözleşmeden doğan haklarını vermiyor. Sendikamızın yazılarına cevap vermiyor.

Tüm bu uygulama ve baskılar nedeniyle işyeri barut fıçısı haline getirilmiştir. Üyelerimizin soğukkanlı ve kararlı tavrı nedeniyle bugüne kadar büyük olaylar çıkmasını önlenebilmiştir. Ancak faşist baskı ve tehditler günden güne artmaktadır. Önlem alınması zorunlu hale gelmiştir.

Önlem alınmaması ve olay çıkması durumunda bunun sorumluğu DSİ Genel Müdürüne, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ve Başbakana ait olacaktır. Üretimin durmasi pahasına işyerlerini faşistlere işgal ettirenler sorumluluktan kurtulamazlar. Bunun hesabı mutlaka sorulur.»

Öte yandan, DİSK / TEKGES-İŞ Sendikası GYK Üyesi Mehmet Ali TAN ve Diyarbakır Şube Sekreteri Hamit POLAT, basına yaptıkları ya zılı açıklamada, «Sendika üyelerine, yasalara rağmen işverence ekonomik baskı uygulandığını, uygulamada işveren - sarı TES-İŞ Sendikası ikilisinin tam uyum içinde birlikte davrandıklarını, ancak bu keyfi uygulamaların mutlaka aşılacağını ve ekonomik ambargoların sınıf mücadelesini asla engelleyemeyeceğini» belirtmişlerdir. Açıklama şöyledir:

«İçinde bulunduğumuz günlerde, Türkiye egemen sınıfının içinde bulunduğu ekonomik açmazlar sürekli derinleşmekte ve içine düşülen açmazların yükü tamamen işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın sırtına yüklenmek istenmektedir.

Bu amaçla, paranın alım gücü sürekli düşürülmekte, temel tüketim maddeleri başta olmak üzere, herşeye jet hızıyla zamlar yapılmaktadır.

Elbette hayatın böylesine pahalılaştırılmasını emekçiler hiç bir zaman kabul etmeyeceklerdir. İşte onlara bunu zorla kabul ettirmek için iktidarsız siyasi baskılar uygulanmaktadır.

İşçi sınıfımızın grevlerdeki sınıf kardeşleriyle dayanışmalarını engellemek ve grevlerin etkisini kırabilmek için dayanışma pankartlarının asılması bile yasaklanmakta, grevlere saldırılar dü zenlenmektedir.

Yapılan toplu iş sözleşmeleri, işverenlerce keyfi ve yasa tanımaz bir şekilde ilerici sendika üyelerine teşmil edilmemekte ve bu sendika üyeleri âdeta açıkça «terbiye» edilmek istenmektedir.

Türkiye Elektrik Kurumu (TEK), Keban Grup Müdürlüğü de, Enerji İşkolunun sarı sendikası TES-İŞ ile âdeta bir vücudun iki organı gibi tam bir işbirliği içinde, DİSK'e bağlı sendikamız TEKGES-İŞ'in üyelerine ekonomik haklarını ödememektedirler.

Bilindiği gibi, bir süre önce sarı TES-İŞ, işçilerin sa tılmasi anlamına gelen son derecede geri bir İskolu Toplu Sözleşmesi imzalamıştı. Aynı sıralarda Yargıtay Genel Kurulu'nun İçtihadı Birleştirme Kararı uygulama alanına sokulmuştu.

Yargıtay'ın bu kararı doğrultusunda üyelerimiz, işvere ne müracaat ederek, alınan haklardan dayanışma aidatı ödemek suretiyle yararlanmak istediklerini bildirmişti.

İşveren, Keban İşletme Grup Müdürlüğü, bu dayanışma aidatları dilekçelerini kabul edip, üyelerimizden yasalarca belirtildiği miktarda dayanışma aidatını TES-İŞ Sendikası adına kestiği halde, hakları ödememekte keyfi bir şekilde ve yasa tanımazca tavır almaktadır.

İşveren böyle yapmakla aslında üyelerimizin sınıf mücadelesini ekonomik ambargolarla boğmak ve sendikamızın etkinliğini kırmak istemektedir. Ancak bilinmelidir ki, işçi sınıfımızın büyük bir kısmı şu sıralarda tüm ekonomik ve siyasi baskılara, faşist saldırılara rağmen grevlerini başarıyla yürütmek tedir. Hiç bir baskı, sınıfımızın sınıf mücadelesini kırmaya asla yetmeyecektir. Tüm keyfi ve anti-demokratik uygulamaları kararlı mücadelemizle mutlaka aşacağız ve haklarımızı söke söke alacağız.

İşçi sınıfımızın bir parçası olan enerji işçileri de sendikamızın bayrağı altında, bu onur mücadelesindeki yerlerinden ayrılmayacaklar ve karşılaştığımız zorlukları birer birer aşacağız.

Öte yandan, DSİ 10. Bölge Müdürlüğü işyerlerindeki sendikamız üyelerinin dayanışma aidatı dilekçeleri,' Yargıtay Genel Kurulunun kararlarının üzerine çıkılarak ve bu kararlar tanınmamaktan gelinerek kabul edilmemektedir. Bilindiği gibi, Yargıtay kararında, dayanışma aidatlarının işverence kabul edilmek zorunda olunduğu, bunun için ilgili sendikanın onayına gerek olmadığı açıkça belirtilmektedir.

DSİ'deki bu uygulama, sendikamız üyelerini istifaya zorlayarak, yeniden sarı sendikacılığın kucağına atmayı yöneliktir. Ancak DSİ işyerlerindeki sendikamız üyeleri mücadelelerinde kararlıdır ve sarı sendikacılığa prim vermeyecektir.»

GİMA'nın Kocaeli Şubesinde işçi kıyımı sürüyor

- **TSİP, TİP ve CHP temsilcileri ile BANKSEN, PETKİM-İŞ, SOSYAL-İŞ, T. MADEN-İŞ, BASIN-İŞ ve DİSK 5. Bölge temsilcilerinin, DKB'nin düzenlediği basın toplantısında kıyımlara karşı mücadele edileceği belirtildi.**

GİMA'nın İzmit Satış Mağazasında işçi kıyımı sürüyor. İşten atılanların sayısı 11'i buldu. İçlerinde Müdür Muavini ve Banksen Sendika işyeri temsilcisinin de bulunduğu işçiler, 24 Haziran 1980 akşamı mağaza çıkışında içeriden çıkan işçi arkadaşlarıyla Basın Toplantısı düzenlediler. Basın toplantısına Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Kocaeli İl Örgütü, TİP ve CHP Kocaeli yetkilileri ve çok sayıda kitle örgütlerinin temsilcileri katıldı.

Basın toplantısında, atılan 11 işçi adına konuşan işyeri sendika temsilcisi İnayet Cura, konuşmasında şu görüşlere yer verdi:

«MHP destekli AP azınlık iktidarı, bunalımın tüm yükü nü başta işçi sınıfımız olmak üzere, emekçi halk kitlelerinin sırtına yüklemeye devirmektir. Ancak bunun için aşılması gereken önemli engeller vardır önlerinde. Ülkemiz demokrasi güçlerinin, işçi sınıfı ve emekçi halkın örgütlü güçlerinin, sermaye için birlikte engel olduğu ortadadır. Önemli olan da bu engeli ortadan kaldırmak, onu aşmaktır. Bunun için de onların dayandıkları asıl gücü, yani tek tek çalışanları bulundukları işyerlerinden sökün atmak, sayıltmak, faşist kadrolarla doldurmak istiyorlar.

İşte mevcut MHP destekli AP azınlık iktidarı döneminde görülmedik biçimde artan işçi-memur kıyımı bunun için dir. GİMA'nın İzmit Satış Bi sinde mevcut sözleşme ve yasalar hilâfına işten atılanların sayısı bu günden 11'i bulmuştur. Görünen odur ki, bu noktada da kalmayacaktır. Keyfî olarak yapılan na killer, işten atmalar, o noktaya varmıştır ki, bugün yoksul halk kitlelerinin alışveriş merkezleri haline gelen Gİ. MA Mağazalarından pek çoğu kapanmıştır. Açık olanlar ise çalışamaz haldedir. Mağazamızdan atılanlar içinde 1 Müdür Muavini, kasiyer, muhasebe elemanları, reyon memurları ve işçiler vardır. Kalan arkadaşlarımız sırasının kendilerine ne zaman geleceğinin huzursuzluğu için de beklemektedirler. İşler durmuş, yoksul kitleler zaten yoklar diyarı haline gelen ülkemizde bu uygulamalarla iyice ezilmiştir.

Ancak Kocaeli'nin örgütlü güçlerinin desteği ve hakkımızı alma yolunda kararlılığımızla, mücadelemizi er ya da geç başarıya ulaştıracağız. Kazanacağız olacağız, işçi sınıfımız, yoksul emekçi halk kitleleri olacaktır.»

TSİP İLÇE KONGRELERİ TAMAMLANDI

Geçen sayımızda haber verdiğimiz gibi, geride bıraktığımız haftalarda Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin ilçe kongreleri tamamlandı. Son kongre haberleri gazetemiz baskıya girdiği sırada bize ulaştığı için geçen sayıda yer alamamıştı. Sosyalist hareketin en ücra köşelerde kitleleri kucaklamasında önemli rolü olan ilçe kongrelerinden son haberleri de okurlarımıza iletmeyi görev sayıyoruz.

TSİP Bornova İlçe Kongresi büyük ilgi topladı

TSİP Bornova İlçesi 1. Olağan Kongresi, kalabalık bir emekçi kitlesinin katılımıyla gerçekleşti. Açılış konuşmasında Bornova sokmaktadır. İşçi ve emekçi- yönetim kurulu üyesi Şakir İrtak, gün biraz daha arttırarak sürdürüyor. Bunun son örneği, kadın hareketinin kararlı sesi Kadın Dayanışması gazetesini daha basımevindeyken elleyup, dağıtımının engellenmesidir.»

Toplantıya çok sayıda kuruluş, kutlama mesajları iletirken, TİP Bornova İlçe başkanı, Birlik Dayanışma temsilcisi, İlerici gençler temsilcisi, Türkiye Maden-İş Sendikası Temsilcisi, Halk evi, Halk Koop Temsilcileri konuk olarak katılmıştır, bunlardan. Birlik Dayanışma ve İlerici gençler temsilcileri birer konuşma yapmışlardır.

Toplantıya ozanlar, folklor ekibi ve koro gösterileriyle renk katmıştır.

● TSİP ANAMUR İLÇE KONGRESİ

İlçede ilk kez bir sosyalist parti kongresi yapılmasına rağmen, kalabalık bir kitle ilgiyle izledi. İçel İl Yönetim Kurulu üyesi Şakir İrtak; yaptığı konuşmada: «Dünya Devrimci Sürecinin bir parçalerini ve Enternasyonalizmin yüceliğini vurgulayarak; ABD Emperyalizminin başını çektiği savaş kışkırtıcılığının ve militarizmin çıkmazlarını» sergiledi.

Buna bağlı olarak, «ülkemizde gemi azıya alan faşist - gericiliğin emperyalist koroya nasıl katıldığını ve nasıl alkış tuttuğunu» bir örnekleyen konuşmacı; Anti-faşist Birliğin önemini ve sosyalistlere düşen hayati görevleri anlattı.

Emekçi Köylü Birliği (EKÖB) adına konuk konuşmacı olarak söz alan Sezai Yiğit; Emekçi Köylülüğün devrimci-demokratik mücadeledeki yerini ve önemini belirterek, emekçi köylülüğün örgütlenmesinin bir zorunluluk olduğunu belirtti.

Kongre, çevrede olumlu etki bıraktı.

● TSİP ERDEMLİ İLÇE KONGRESİ

Emekçi halka açık olan toplantı, Erdemli-Çeşmeli'de yapıldı.

İçel İl Yönetim Kurulu üyesi Şakir İrtak, yaptığı konuşmada: «Erdemlinin faşistlerce nasıl 'kurtarılmış bölge' haline getirildiğini; her yıl Erdemli'de faşist MHP tarafından düzenlenerek geleneksel hale getirilmeye çalışılan "Türkmen şöleni"nin, faşist canileri ve cinayet şebekelerini açıkça yeni terörlere, yeni cinayetlere teşvik toplantısı haline getirildiğini» belirtti.

Sosyalistlerin, devrimcilerin, demokratların faşizme karşı anti-faşist birliği sağlama mücadelesinin önemini ve gereklerini anlattı.

Toplantıda konuk konuşmacı olarak söz alan SGB Mersin Şube Başkanı İsmail Akpolat da; gençliğin Bağımsızlık-Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesindeki görevlerini belirterek; gençliğin bu görevleri yerine getirebilmesi için aşması gereken engelleri açıkladı.

Toplantı;

Yaşasın işçi-köylü ittifakı!

Yaşasın narenciye işçilerinin birliği!

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi!

Yaşasın SOSYALİZM!

sloganlarıyla sona erdi.

Gerçek Konuşalım
REMZİ ÇIG

Özal'ın Direktifleri

Metalürji ve tekstil işçilerinin aylardır süren hak grevleri, patronların tüm karşı propagandalarına rağmen gücünden ve kararlılığından bir milim gerilemeksizin bugünlere geldi. Dahası, işçi sınıfı, grev bayrağını, her gün yeni dersler ve bilinç kazanarak yükseltiyor. Ülke çapında dalgalanıdırıyor. Tekstil ve metalürji işçilerine, cam işçileri ve öbür işkollarından işçiler de katılıyor.

Ha bugün, ha yarın grevler çözülecek diye bekleyen, işçilerin direncini kırma yönünde her oyunu deneyen patron sendikaları, grevlerin çözülmesi şöyle kalsın, grev saflarının büyümesi ve sıklaşması karşısında şaşkına dönüler. Üstelik çözülmekte olanın işçiler değil de patronlar olduğuna dair belirtiler hiç de az değildir.

Patronlar, ummadıkları direnç karşısında, şaşkınlığın da ötesinde, son günlerde eni konu korkuya kapıldılar. Bu korku, Turgut Özal'ın işveren kuruluşlarına gönderdiği direktiflerde de kendini gösteriyor.

TİSK'e katılanlar dahil, kimi patronların grevler karşısında dayanacak gücü yitirmekte oldukları ve sözleşmelerin imzalanması yönünde eğilim göstermeye başladıkları gözden kaçmıyor. Nitekim bunun birkaç örneği var. Çözülen işverenler oldu. Bunları tutamayan patron sendikasının, bundan sonraki çözülmelere de tutamayacağı konusunda endişeleri var. Bu çözülmenin gecikmeden önünü almak gerek!

Bir zamanların patron sendikacısı, şimdiki hükümette Demirel'in başdanışmanı Turgut Özal, çözülmeyi önlemek için işverenlere direktif göndermek zorunda kalıyor. 'İşçiler için 'çoğa varmaz, teslim olurlar' diyenler, sınıfdaşlarını tahakkümle grevlere karşı dayanmaya zorluyorlar. Tekelci sermayenin orta sermayeyi gerektiğinde tahakkümle denetlemesine, Özal'ın yazısı ilginç bir örnek teşkil ediyor.

Özal, direktiflerinde, tüm işverenlerin TİSK'e katılmalarını istiyor. Sözleşme süresinin 2 yılın altına düşürülmesi taleplerine taviz verilmemesini emrediyor. İşçilerin yönetime katılması konusunda hiçbir tavizde bulunulmamalı, diyor. Haftalık çalışma saatlerinin düşürülmemesini, yıllık ücretli izin süresinin yükseltilmemesini, işçilere yeni hiçbir sosyal hakkın verilmemesini, helezi «ücretlerin bünyesinin aşırı ölçüde bozulmamasını» aşırı bir duyarlılıkla emrediyor.

Patronlar sıkışmaktadır. Tekelci sermaye sıkıştıkça, yalnızca işçiler ve emekçiler üzerinde değil, kendi dışında kalan sermaye gruplarını üzerinde de her türlü tahakküme başvurmaya hazırlanıyor. Onları disiplinli olmaya çağırıyor, cebir ve şiddetle...

İşçi sınıfı sürdürmekte olduğu grevlerde bu direnç ve güçünü, yeni hatılmlarla büyütecektir. Özal'ın sınıfdaşlarına verdiği direktifler, işçi sınıfına sökmeyecektir.

Bağımsızlık,Demokrasi,Sosyalizm Yolunda
Haftalık Siyasi Gazete
Gerçek
SAYI: 178
30 HAZİRAN 1980
PAZARTESİ
15 LİRA

NATO'ya bir kere, bin kere daha hayır!

- **Ankara'daki NATO toplantısı, Türkiye'ye yardımı değil, Türkiye'nin NATO'ya yapabileceği «yardımları» görüştü. Türkiye'den, aktif bir soğuk savaş politikası gütmesi, ABD'nin Ortadoğu'daki çıkarlarını daha militanca savunması istendi.**

«NATO Konseyi Türkiye'yi soğuk savaşın önsafına çekmeyi amaçlıyor»

- **TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, NATO Bakanlar Konseyi'nin bugünlerde Ankara'da toplanmasının bir tesadüf olmadığını, emperyalizmin İran'da uğradığı acı yenilgiden sonra, Afganistan'ı da bahane ederek, Türkiye'deki konumunu daha da pekiştirmeyi hesapladığını belirterek, «Soğuk savaşın başlıca kışkırtıcısı ABD emperyalizminin güdümündeki NATO paktı ve ona dahil ülkeler derin ekonomik bunalım içindeki Türkiye'yi kendi saldırgan emellerine âlet etmek için her çareyi denemektedirler» dedi.**

Genel Başkan Ahmet Kaçmaz, NATO Bakanlar Konseyi Toplantısıyla ilgili olarak verdiği demeçte, Ankara'daki toplantının Türkiye'yi soğuk savaşın önsafına çekmeyi amaçladığını bunun için de, Türkiye'

Devamı s. 7, sü. 3'de

Ankara'da yapılan NATO Bakanlar Konseyi İlkbahar Toplantısı, gündemindeki sorunları görüşüp dağıldı. Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu da ele alan toplantı, vardığı sonuçları bir bildiri ile açıkladı.

Bildiri, «Türkiye'ye yapılacak olan yardımların sürdürüleceğine karar verildiğini» duyurdu! Halbuki Türkiye Batı'nın, zaten sürmekte olanı bu yardımları çerçevesinde sıkıntı çekmekte değil midir? O halde bildiri, Türkiye'nin daha fazla yardım ummaması gerektiğini, İşbirlikçi Demirel iktidarının bütün umutlarının boşa olduğunu, açık açık dile getiriyor.

NATO toplantısı, Demirel iktidarından yeni askeri taleplerde bulundu. Türkiye'nin NATO içindeki görevlerine dört elle sarılması gerektiğini bir kere daha dile getirdi. NATO'nun başlıca istediği, Savunma İşbirliği Anlaşması ile sağlanan kolaylıkların, parlamentoda onaylanarak ke-

Devamı s. 7, sü. 1'de

- **NATO toplantısının, «dış yardım» kapısını aralayacağını uman Demirel, umduğunun tersine, yardımların gelmeyeceğini görmenin telâşı içine düştü. ABD'ye, «hükümetin düşmeyeceği» güvencesini (!) veren Demirel, buna karşılık destek güvencesi alamadı.**

Demirel, Luns ve ABD Dışişleri Bakanı Muskie'nin önünde «secaat arzediyor»!

Barış Komitesi'nin düzenlediği panelde SİA lanetlendi

- **Konuşmacılar, SİA'nın «açıklanan» bölümleri üzerinde durdular ve bu kapsamda bile iktidarın, halkımızın hayati çıkarlarının büyük bir risk altına soktuğunu, değişik yönleriyle sergilediler.**

Türkiye Barış Komitesi'nin geçtiğimiz hafta düzenlediği panelde, Savunma İşbirliği Anlaşması (SİA) değişik yönleriyle tartışıldı. Konuşmacılar anlaşmanın

Devamı s. 7, sü. 3'de

DİSK 7. Genel Kurulu Toplandı

- **Genel Kurulun ilk gününde bir konuşma yapan TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, «DİSK'in bu kongresi faşizme karşı demokratik birliğin önemini vurgulamakla yetinmemeli, DİSK yönetimine somut hedefler, cepheleşme kavramları ve yöntemleri göstermelidir.» dedi.**

DİSK'in 7. Genel Kkurulu, 25 Haziran Çarşamba günü, İstanbul Harbiye Şehir Tiyatrosu salonunda başladı. Gündeme göre 30 Haziran gü nü çalışmalarının tamamlaması beklenen DİSK Genel Kurulu'na 460 delege katıldı. Genel Kurul'un ilk günü açı-

Devamı s. 7, sü. 5'de

«İşçilere sakın aman vermeyin!»

- **Başbakanlık Müsteşarı Özal, patronlara gönderdiği mektupta, ücretlerin kesinlikle düşük tutulmasını istedi.**

Başbakanlık Müsteşarı MESS patronu Turgut Özal, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu ile Odalar Birliği'ne birer mektup göndererek, «Toplu sözleşmelerde ek mali yükümlülükler getirilmemesini, kıdem tazminatı süresinin 30 günden fazla olmamasını, yıllık ücretli izin sürelerinin artırılmamasını, haftalık çalışma süresinin daha aşağıya düşürülmemesini, sözleşmelerde yönetime müdahale şeklindeki hükümlere yer verilmemesini» istedi.

Turgut Özal'ın mektubu

Devamı s. 7, sü. 6'da

Ecevit kimi kime şikayet ediyor?

25 Haziran günü başlayan DİSK Genel Kurulunda konuk olarak birçok siyaset kuruluşun temsilcileri, görüş ve önerilerini dile getirdiler. Bu konuşmalarda bilimsel sosyalistler, işçi sınıfımız ve emekçi halk güçlerimizin önündeki sorunları belirleyip çözüm yollarını gösterdiler. Bunu yaparken de CHP'nin ve sosyal demokrasinin almaşı gereken tavırları vurgulayarak, CHP'yi anti-faşist mücadelede tutarlı olmaya çağırdılar. Bilimsel sosyalistlerin bu ilkeli ve tutarlı politikaları karşısında CHP yönetimini elinde bulundurana sağ sosyal demokratların, bilimsel sosyalist harekete, CHP dışındaki sola ve DİSK'e karşı takındıkları tavır ise CHP yönetiminin hâlâ aklını başına toplamadığını sergilemesi bakımından ibret verici oldu.

CHP'nin DİSK Genel Kuruluna yansıyan, yansıtılmak istenen olumsuzlukları Genel Başkanları Ecevit'in kongreye gönderdiği anti-komünist mesajla başladı. Ecevit, kongreye gönderdiği mesajda bilimsel sosyalistlere ve CHP dışındaki diğer sol güçlere karşı

Devamı s. 7, sü. 7'de

Kaçmaz İsviçre'de Türkiyeli işçilere seslendi

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz 8 Haziran 1980 pazar günü İSVİÇRE'de Zürich yakınlarında bulunan Birr şehrinde düzenlenen salon toplantısında bir konuşma yapmıştır. İsviçre'nin her bölgesinden çok sayıda işçinin katıldığı toplantıda, Ahmet Kaçmaz, emperyalizmin hergün bir kalesinin kaybettiğini ve hızla gerilediğini bir gün yok olacağını belirterek özetle şunları söylemiştir:

«Ortadoğu için önemli kale sayılan İran'ı kaybeden, Afganistan'da tezgâhladığı karşı devrimin başarı umudu yokolan em-

Devamı s. 7, sü. 1'de

Kaçmaz, DKP G. Başkanı Herbert Mies'le görüştü

Federal Almanya'daki gezi programı sırasında TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz ile Alman Komünist Partisi Genel Başkanı Herbert Mies arasında bir görüşme yapıldı. Dusseldorf'da gerçekleşen görüşmede, her iki partinin genel başkanları çeşitli meseleler üzerinde partilerinin görüşlerini dile getirdiler. F. Almanya'daki Türkiye'li işçilerin problemlerinin ağırlık kazandığı görüşmede, bu problemlerin çözümünde her iki partiye düşen yükümlülükler ele alındı. Ayrıca, F. Almanya'da da faşist hareketin Türkiye'li işçiler içinde hızla yaygınlaştırılmak istendiği, faşistlerin MHP'liler ve Alman yandaşları eliyle hızla örgütlendikleri, bu durumun hem Türkiye'li işçilerin, özgür-lükleri ve can güvenlikleri açısından büyük tehlike yarattığı, hem de F. Almanya'da yaşayan herkesi tehdit ettiği, bu olumsuz gelişmeler karşısında her iki partiye ve tüm demokrasi güçlerine görevler düştüğü görüşünde birleşildi. Bu noktalar gözönünde tutularak, göçmen işçilerin meselelerine çözüm getirilmesi, tüm anti-faşist güçlerin eylem birliği için çaba göstermesi kararlaştırıldı.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 6. 15-16 Haziran'ın 10. yıldönümü Ankara'da görkemli bir toplantıyla kutlandı

«ŞAN OLSUN TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'NE»

Kaçmaz kürsüye geldiğinde coşku sem salonu aşıyordu. Kaçmaz'ın konuşmasının tam metni 3. sayfamızda.

TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu, toplantıda yaptığı konuşmada, Partisinin birlik politikasını özetledi.

FKÖ Temsilcisi Abu Firaz; Kaçmaz ve Yusufoğlu ile dostluk ve dayanışmanın selâmını verirken salon «Özgür Filistin» sloganıyla çınlıyordu.

DİSK'in Birliği ve Doğru Çözüm

Mehmet YILDIRIM
TEKGES-İŞ MYK Üyesi

DİSK'in 7. Genel Kurulu farklı nitelikte pek çok «birlikçi» üretti. Tabii bu arada çeşitli «operasyoncular» ve «ayrılıkçıların» da öne çıkmasına, hareketlenmesine yol açtı. Kimi sendikacı gurupları, tabi oldukları siyasi merkezlerin politik uzantıları olarak «birlikçi» görünüp kendi gurupsal konumlarını güçlendirmeyi uygun politika sayarken, kimileri de kendi bağımsız veya kişisel kariyerlerinin cevabını bulacağı kompozisyonları da «birlik» olarak savunmayı denediler. Herkes «biraz birlikçi» olurken, çoğunun, hâlâ daha kafalarında «DİSK'in birliği» meselesini bilimsel ve zorunlu muhtevasıyla netleştiremediklerini izledik.

DİSK'te yönetme ve yönlendirme sorunu uzun vadede ve mutlak olarak bilimsel zemin üzerinde çözüleceği için, değinmek istediğimiz ilkeler, bu kongre için de, gelecek dönem için de geçerli olacaktır.

DİSK, işçi sınıfımızın **bir bölümünün** örgütüdür. Yani, henüz sınıf kitlesinin tamamı değildir. İşçi hareketinin asgari birliğini bile kendiside somutlamaktan bu aşamada bir hayli uzaktır. Bu nedenle, işçi hareketinin birliği, işçi sınıfının önünde, sınıf kitlesinin ezici çoğunluğunu bir araya getirmek anlamında bir görev olarak durmaktadır. Bunun pratikte alacağı gelişme biçimleri, DİSK - TÜRK-İŞ birlikteliği, eylem birliği, işbirliği, ortak ekonomik amaçlar için mücadele birliği aşamalarını geçerek olgunlaşabilir. Ama bilinmeli ki, her halükârda ve bugünkü kapsamıyla DİSK, işçi hareketimizin sendikal birliğini bütünüyle somutlayamamaktadır.

Ama DİSK, örgütsel olarak, sadece işçi hareketinin bir kesiminin örgütü olarak da anılamaz. Çünkü DİSK, işçi hareketi içinde farklı bir **niteliktir**. İşçi hareketinin **ileri** kesimini örgütlemiştir. Bu nedenle DİSK çatısı altında sözkonusu olan birlik, işçi hareketinin ileri birliğidir.

«İşçi hareketinin gericisi olmaz» düzeyinde yapay bir gerekçeyle bu sonuca karşı çıkılamaz. DİSK, öteki işçi örgütlenmeleriyle kendisini, burjuvaziyle uzlaşmadan (tes limiyetçi uzlaşmadan) uzak kalmak ve sınıfsal temel üzerinde mücadele yürütmek olarak ve derin çizgilerle ayırmıştır. İşçi hareketinin birliğinden şu an daha dar ama, daha politik ve aktif bir birlik, DİSK'in muhtevası olan birliktir. DİSK içinde işçi hareketinin birliğini sağlamak, tercih edilir bir sonuçtur ama, ilerici işçi hareketinin DİSK içinde birliğini bir an evvel sağlamak, zorunlu bir görevdir.

DİSK içindeki işçiler, daha çok yönlendirici konumdaki işçiler, genellikle politikleşmiş işçilerdir. Bu işçilerin örgütsel birliği, ister istemez siyasal ilişkiler içinde gerçekleşmektedir. Bu konuda taraf olan siyasetler, DİSK'in birliğine, DİSK'in nesnel siyasi temellerini ya da DİSK'in temellerindeki zorunlu siyasal uzantıları hesaba katarak yaklaşmak zorundadırlar.

Somutlarsak; DİSK tabanındaki politik işçi unsurlar, CHP'li, TSİP'li, TİP'li Birlik Dayanışmacı, Devrimci Demokrat ve henüz belli bir sosyalist siyasete mensup olmamakla birlikte, reformizmden iyice kopmuş ve sosyalizme yönelmiş olmak gibi siyasal niteliklere sahiptirler.

Bu zorunlu siyasal bileşime, sürükleyici ittifaklarla çözüm bulunabilir. Çözümlerin öncelikle DİSK'in birliğine çomak sokacak biçimler almaması gerekir. Halbuki, henüz politik saf tutmamış sosyalizme yönelik unsurlar, kendilerini mihrak kabul edecek ve örgütlü politik güçlere angaje olmayacak bir bileşimden medet ummaktadırlar. Sosyal demokratlar ise, bütün emekçi örgütlerinde olduğu gibi, DİSK içinde de, örgütsel birliğe karar vermek pahasına da olsa kendilerinin mutlak egemenliğine yol açacak operasyonlar tezgâhlamaktan vazgeçmek niyetinde gözükmemişlerdir.

Halbuki, DİSK'in, tabanıyla birlikte ulaştığı politikleşme düzeyi, bu iki yaklaşıma da kapalıdır. Ancak zorlama ve komplocu ittifaklarla oluşturulabilecek olan bu türden yönetim formülleri, DİSK'in birliğini koruyamaz.

Dahası, Türkiye'de ilerici işçi hareketi, kesinlikle sosyal demokrat bir siyaset oluşturmamıştır. Sosyal demokrat siyasetin işçi kaynaklı olmadığı bilinmektedir. Öte yandan, işçi sınıfının mücadelesinde politik çizgilerin iyice kalınlaşıp belirleyici duruma yükseldiği, iktidar mücadelesinin hayati önem kazandığı koşullarda, DİSK'in başını da «aksesuar politikalar» olamazlar. Burjuvazinin attığı politik zarlari, işçi cephesi de, en geniş politik cepheleşmeyi bünyesinde yansıtacak biçimde atmak zorundadır.

O halde DİSK, kısa ve uzun vadede, bilimsel sosyalistlerin, ilerici siyasi hareketlerin, birlikçi sosyal demokratların birlikteliği ile, işçi hareketinde bir arada olabileceklerini kanıtlamalarıyla, kendi birliğine kavuşabilecektir. Önümüzdeki dönem, sağlanmış olan birliklerin geliştirilmesini, sağlanamamış olanların ise mutlaka gerçekleştirilmesini zorlayacaktır.

Bu kongrede, bu zorunlu ve bilimsel yaklaşımdan uzak kalan politik unsurlar, gelecek dönemde ilkeli olmaya zorlanacaklardır. Neden?

Çünkü, işçi hareketinin birliği, DİSK'in birliği, halk güçlerinin cephe birliği, sosyalist hareketin birliği gibi, farklı kapsamları ve bileşimleri ifade eden kavramlar birbirine karıştırıldığında, biri ötekinin yerine kullanıldığında, bu kavramlara tekabül eden nesnel sınıf temeli, politikanın yanlışlığını gecikmeksizin açığa vurur. Şimdiye kadar vurmadı mı? Belli bir dönem DİSK yönetiminde «yönlendirici» olma konumunu, DİSK'i siyasal bakımdan «tekleşmeye» zorlamak (!) gibi bir ütopyanın hizmetine koşanlar, DİSK'in birliğini bozamamış olsalar bile, güçlenmesine, ileri politik düzeylere ulaşmasına sekte vurmuşlardır.

Bu nedenle ve bize göre, DİSK'in birliğine gurupçu açılardan bakanlar, kısa sürede yanlışlarını göreceklerdir. Buna mahkumdurlar. Aksi halde, işçi sınıfının kendi yanlışlarına mahkum etmeyi başarmış olurlar ki, biz buna istekli olanların, hatta muktedir olanların bulunabileceğini sanmıyoruz.

BİRLİĞİ İSTEMEK VE ANLAMAK...

Rıfat DAMACIOĞLU

DİSK'in 7. Genel Kurulu, sosyalist ve sol hareketin birçok sorununu haklı olarak, yeniden gündeme getirip güncelleştirdi. DİSK kongresi, sonuçlarıyla ve emekçi sınıf hareketimizin farklı sorunlarıyla olan bağlantıları içinde ele alınacak ve değerlendirilecektir. Biz özellikle bunlardan biri üzerinde şimdiden durmak istiyoruz. Sosyalist hareketimizin birliği meselesinde, bunca deneyimlere karşılık hâlâ daha yapıcı ve kolaylaştırıcı açılardan yaklaşmayı beceremeyen, ya da bir türlü içine sindiremeyen görüşlerden birkaçını ele alacağız.

Sosyalist hareketin birliği içinde taraf olan bilimsel sosyalist akımların, birlik meselesine bakışlarında farklılıklar vardır. Gerçek gazetesinde ve TSİP'in yayınlarında bu konu, yeri geldiğince ayrıntılı olarak işlenmiştir. Bunların dışında, sosyalist harketin birliğinden yana olan, bilimsel sosyalist parti ve akımların tek bir parti çatısı altında birleşmesini samimi olarak isteyen ve özleyen emekçi yığınlar vardır. Sosyalist aydınlar vardır. İşte, bu ikinci kesim içinde olup da, meseleyi yanlış bir bakış açısından ele alan bir kısım aydın, böylece, yığınlardaki birlik özlemini saptıran ya da içini boşaltan bir konumdadır. Bunlar arasında, iyi niyetli olup da, sosyalist hareketin birliği meselesini bilimsel muhtevasıyla kavrayamadığı için, sorunu muğlaklaştırıp kafa bulandıranları mevcuttur. Bunlar da, en azından katkıları mümkün olan bir çözümü zorlaştırmaktadırlar.

Sözünü ettiğimiz yanlış eğilimlerin belli bir yoğunlaşmasını görmek bakımından, DİSK Kongresinin başladığı günkü Cumhuriyet gazetesine kısaca bir göz atmak yeterli olacaktır. İşte bu gazeteden birkaç alıntı:

«DİSK.. aynı zamanda sosyalist birikimi, tek bir siyasal örgütte birleştirmek gibi bir sorumlulukla da karşı karşıyadır. Evet, bu sorumluluk, herkesten önce doğrudan doğruya, işçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK'in omuzlarındadır.

«İşçi sınıfının devrimci birikimini tek bir örgüte, tek bir siyasal örgüte, bir sosyalist partiye dönüştürmenin ilk ve vazgeçilmez koşulu, DİSK'in kendi içinde tam bir birliğe ve dayanışmaya girmesidir. DİSK bu genel kurulda, böyle bir birlik sağlarsa, DİSK dışındaki bölük-pörçük sol birikimler, bir mıknatısın etki alanına girercesine, DİSK'in çevresinde toplanır. Bu birlik sağlanamazsa, sosyalist birikim, küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol gevezelikler»in içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendiği zaman, görülüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor.

Önce çözümü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgüt çatıları altında dağılıp yokolma olacağını ileri sürüyor. Yani, hem DİSK'i, hem de Türkiye'deki Sosyalist birikimi, dar bir ikilemin önünde çaresizleştiriyor!

Sosyalist Birlik kavramı kuşkusuz bu yazar için «yeni»dir. Böyle olduğu için de, kafasında belli bir muğlaklığın bulunması doğal olabilir. Ama, bu düzeyde seyrederken, daha büyük iddialarla ortaya çıkmak, işçi sınıfına «dost» olmanın ötesinde, «akıl verme» görevini kendine lâyık görmek çok yanlıştır. İşçi sınıfına çözüm önerebilmek için, asgarisinden onun sınıf bilimi olan sosyalizmden nasibini almış olmak gerekir. Kemalizmin «yolları kısaltan» «!» ve insanı «heyecanlandıran» etkilerinden çok daha farklı bir şeydir bilimsel sosyalizm ve işçi sınıfının özgül sorunları!

Dikkat edilmiş ise, yazarın kafasındaki muğlaklıklar da açıkça görülmüştür. Çözümü, bir DİSK Kongresinde olup bitecek kadar basit görüyor olması, konuya yabancılığındandır. DİSK Kongresi eğer bu sorunu «çözemez» ise, yazara göre, Türkiye'de altmış yılı aşkın sosyalist mücadele birikiminin kaderi, «kariyerist» tartışmalar içinde yok olup gitmek olacaktır.

Sosyalist hareketin bölünmüşlüğü «kariyerist çekişmeler»le açıklanamaz. Cumhuriyet yazarının önce bu bölünmüşlüğü, nesnel yanlarıyla kendi kendine izah edebilir düzeye gelmesi gerekiyor. Sonra da, çözümü, sosyalist birikimin odaklaştığı noktalarda aramayı öğrenmesi gerekecektir. Siyasal birikimin işçi hareketi içindeki yansımasından başka bir şey olmayan DİSK ve onun ilerici niteliği, eğer «birlik ve dayanışma» içinde olmaya muhtaçsa, bu, işçi sınıfı içindeki ileri politik güçlerin, yani bilimsel sosyalist işçi unsurların ayrı ayrı politik tercihlere sahip olmasından ileri gelmektedir. DİSK içinde birlik sorunu ve çözümü, tümüyle demokratik boyutludur. Bunu bu türde siyasal boyutuyla arzu edenler, hem DİSK'in örgütsel niteliklerinden bihaber görünmektedirler, hem de, orada birliğin tarafı olanların siyasal kimliklerini gözardı etmektedirler.

Bir başka örnek, aynı tarihli Cumhuriyet gazetesinin başyazısında yansıyan görüştür:

«... İşçi sınıfının ekonomik örgütünün bir mitingde 200 bin kişiyi toparlayabilmesi, işçi sınıfının siyasal örgütü olmayı amaçlayan sosyalist partilerin 5 bin kişiyi ancak toplayabilmeleri bir ikilemi vurgulamaktadır... Bu ikilemin giderilmesi demokratik yaşam bakımından dağınıklık ve kargaşayı giderecek, belirginleşmeyi ve saydamlaşmayı sağlayacak bir sağlığın başlangıcı olabilir.»

Bir öncekiyle kıyaslanmıyacak kadar ileri olan bu görüşün, temel eksiği tesbit ettiği «ikilemin» nasıl çözüleceğini göstermemesidir. Ve sanki, tesbit edilen bu «ikilemin» nasıl çözüleceğini ortaya koyan görüşler yokmuş gibi davranması da, zaafıdır.

DİSK mitinglerinde biraraya gelen «200 bin kişi» eğer, sosyalist parti eylemlerinde biraraya gelemiyorsa, bu tam da sosyalist hareketin bölünmüşlüğünü gösterir. Ve DİSK çatısı altında bir araya geliniyor olmasının ortak paydasını sosyalizm olmadığını kanıtlar. Aynı güçlerin, siyasal platformda da toparlanabilmesi, sosyalist birliğin sağlanmasıyla mümkün olabilir. Bu çözümü, yıllardan beri ve ilk kez olarak bilimsel boyutlarıyla ortaya koyup savunan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin adını anmaksızın «çözümler» önermek, hiç kimseye «yeni» görünmemektedir. Ama, kitlelere malolmuş, hem de sadece özlem düzeyinde değil, TSİP'in savunduğu kapsamda malolmuş olan bu çözüm önerilerini ve çabalarını «görmezlikten» gelerek ileri sürülen «iyi niyetler», inandırıcılığını yitirme ye mahkumdurlar.

Cumhuriyet gazetesinin başyazısında tesbit olunan «ikilem»in çözümüne katkıda bulunmak isteyenlerin, öncelikle sorunun siyasal olduğunu bilince çıkarmaları ve çözümü bu çerçeve içinde geliştirmeleri gerekir. «Siyasal birlik» olarak görünen çözümün siyasal tarafları arasında, ayırım gözetmeksizin ve bir «peygamber» edasıyla gezinmek, her şeyden önce, çözümü gündeme getiren ve sonuca ulaştırmaya aday olan siyasal dinamikleri güçlendirmekten kaçınmak anlamına gelir. Niyet ne denli iyi ve samimi olursa olsun, bu tutum pratikte, ister istemez, «tarafsızlığa», dolayısıyla da çözümsüzlükten yana «taraf» olmaya varacaktır.

Görüşü bu olan ilerici aydınların ve birliğin samimi taraftarlarının, sosyalist hareketin birliğine katkıda bulunmaları olanağı vardır. Bu da ancak bu konudaki doğru politikalardan yana açık taraf olmalarıyla mümkündür.

Bir başka örneğe geçelim:

« 'DİSK, işçi sınıfının sosyalist bir örgütü' olduğuna göre, siyasal alanda da gücünü kanıtlamak, emekçi halkımıza yarar sağlayıcı işler yapmak zorunluluğu ile karşı karşıyadır. Görüldüğü gibi, siyasal alanda 'umut' sayılan partiler, kişiler bugün 'iflâs' etmiş sayılmasalar bile, kötü bir sınav vermiş durumdadırlar... DİSK bu gerçeği aylar önce görmüş ve 8.9.1979 tarihlerinde yaptığı bir toplantıda, 'bir siyasi örgütlenme ve birlik oluşturma çalışmalarını yürütmek, bu siyasal birliğin program ve ilkelerini saptamak üzere' bir komisyon oluşturmuştur... DİSK'in —işçi sınıfının en güçlü sosyalist örgütünün— başarması gereken bir görevdir.»

Bu görüşte olanlar, öteden beri bir «DİSK partisini» umut olarak görüyor ve göstermeye çalışıyorlar. Bunların «iyi niyetli» olduklarından, sosyalist hareketin birliğinden yana olduklarından ne derece söz edilebilir bilmiyoruz. Ama bu görüşü savunanların, siyasi mücadelemiz açısından «birlikçi» değil de «bölücü» olduklarından rahatça söz edilebilir. Bunların kafalarında, ne bilimsel sosyalist mücadele netleşebilmiş, ne de sosyalist birlik problemi nin bilimsel muhtevası...

DİSK Kongresinin «birlik» sorununu güncelleştirmesi doğaldır. DİSK, birliğin çeşitli siyasal muhtevalı biçimleriyle yakından ilgili bir kuruluştur. Demokrasi mücadelesinde, anti-fa-

Devamı s. 7, sü. 3'de

«Faşist terörün sorumlusu validir»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Aydın İl Örgütü, Aydın'da son günlerde faşist tırmanışın had safhaya varmış olması üzerine basına yazılı bir açıklama yaptı.

Açıklamada, Demirel hükümetinin ülke çapında zam ve zulümle emekçileri bezdirdiği söylendikten sonra, özetle şu görüşlere yer veriliyor:

Tekelci sermayenin zam talebi ile baskı talebi, her gün biraz daha bütünleşerek şiddetini arttırıyor.

İlimiz Aydın'da da kentin büyük bölümü MHP'li faşistlerin işgali altında. Menderes Bulvarı'na bırakın ilerici, demokrat, sosyalist olarak bilinen kişileri, sıradan insanlar bile gidip gelemiyor. Esnaf, kendilerini ÜYD'li soyguncuların elinden kurtaracak birilerini arıyor.

Emekçilerin yoğun olduğu mahallelere her gün silâhlı baskınlar düzenleniyor.

Yalnız son bir haftada olanlar Aydın'daki faşist terörün boyutlarını göstermeye yeter:

● Merkez Kadıköy ve Oyaeğmir köylerine geceleri silâhlı baskınlar düzenlendi. TSİP'li, CHP'li köylüler evlerinde rahatsız edildiler.

● Yozgatlı Mahallesi'ndeki Öğretmen Evleri gelişigüzel tarandı. Mahalle halkı Aydın Valiliğinden can güvenliği istedi. Ertesi akşam aynı evler yeniden tarandı. Emekli İlköğretim Müfettişi Yusuf Büyükçoban'ın evine bomba atıldı.

● İki gün sonra, İsmet İnönü Ortaokulu Öğretmeni Metin Bacak, öğleyin MHP ve ÜYD'nin bulundukları binanın önünde 10 kişilik bir grubun saldırısına uğradı. Öğretmen, yüzü gözü kan içinde bir eczaneye kendini atarak canını zor kurtardı. Emniyet kuvvetleri olayı seyrettiler.

● Aynı günün gecesinde İsmet İnönü Ortaokulu Öğretmeni Hasan Temur'un arabası gaz dökülerek yakıldı. Arabayı yakanlar silâh ata ata, bir bakkal dükkânının camını da kırarak kayıplara karıştılar. Daha önce Efeler Lisesi Öğretmeni Rafet Aktaş'ın arabasına da bomba konmuştu.

● İki ay önce öldürülen Partimizin Erzincan Senatör adayı Ahmet Alpdoğan'ın katilleri de dahil bu olayların hiçbirinin failleri bulunamamış bulunmamıştır. Failler bellidir. Olayların sorumlusu ise Aydın Valisidir.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Aydın İl Teşkilâtı olarak, partimizin öteden beri savunduğu merkezi demokratik güç ve eylem birliği sağlanmadan ve bu anlayış doğrultusunda yerel anti-faşist güçlerin birliği kotarılmadan faşist terörü önlemenin mümkün olmadığını bir kez daha vurgulamak gereğini duyuyoruz.

Aydın İl Yönetim Kurulu

GERÇEK YAYINLARI
Eğitim Dizisi
Fiyatı 200 T.L.

● Sosyal Sınıf Nedir?	10 TL
● Kapitalizm Nedir? I. Kapitalist Toplumda Sınıflar	10 »
● Kapitalizm Nedir? II. Kapitalist Toplumda Sömürü	10 »
● Kapitalizm Nedir? III. Kapitalist Toplumda Üstyapı	10 »
● Kapitalist Toplumda Sınıf Mücadelesi	10 »
● Emperyalizm Nedir?	15 »
● Felsefe Nedir?	10 »
● Diyalektik Materyalizm Nedir?	10 »
● Marksist Bilgi Teorisi Nedir?	10 »
● Faşizm Nedir?	15 »
● Ulus Nedir?	10 »
● Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı Nedir?	10 »
● Maoizm Nedir?	15 »
● Goşizm Nedir?	15 »
● Ekonomi Politik Nedir I.	10 »
● Ekonomi Politik Nedir II.	10 »
● Tarihi Materyalizm Nedir?	10 »

İsteme ve Havale Adresi: Abdülselam Suvakçı
Başmusahip Sokak Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu - İSTANBUL

Not: 200 liradan az istekler için pul gönderilmesi.

Tektaş Ağaoğlu Bakış

«Cumhuriyet Halk Partisi»

Karakaş'ın CHP tarafından Cumhurbaşkanı adayı saptandığının ilânı da, bu ilânın biçimi de insanı ister istemez, «Bu partinin parti niteliği kalmış mıdır?» diye düşündürüyor!

264 kişilik ortak guruptan topu topu 80 kişinin oyuyla «parti adayı» saptanmış olmak, siyasî kişiliği herkesçe malum 12 Mart bakanı, eski AP'li Karakaş için bir kişilik sorunu yapılmayabilir. Ne var ki, böylesi bir «irade beyanı»nı, yolunu yordamını önceden belirleyip gerçekleştirenlerin, bunu parti adayının saptanması diye savunanların ve gönül ferahlığı ve geniş yüreklilikle kamuoyuna ilân edenlerin gözünde Cumhuriyet Halk Partisi'nin «kişiliği»nden çok, daha başka anlayış ve eğilimlerin, tercihlerin ağır bastığı anlaşılıyor.

Bu olay, CHP'nin hâlen içinde bulunduğu durumun doğal sonucudur. Parti, kendi içinde birkaç «muhalefet» gurubuna bölünmüştür. Parti yönetimi ise başlı başına bir ayrı gurup halinde iş görmektedir. Yönetimin, parti bütünlüğünü sağlamak, bu yolda gerçekçi ve etkili siyasetler belirlemek, bunları etkin biçimde hayata geçirmek gibi bir kaygusu olmadığı her halinden bellidir. Öylesine ki, Cumhurbaşkanı adayının saptanmasında yapılan tercihin ve izlenen yolun partiyi ne hale getireceği yönetimin hiç umuru değilmişcesine bir tavır konuluyor ve bundan hiç mi hiç perva duyulmuyor!

Bunun anlamı açıktır. Yönetim partiyi kollamaktan, Demirel'den mülhem bir deyişle, «Parti gibi olmayı» gözetmekten eni konu vazgeçmiştir. Parti içi kamuoyunu kaale bile almamaktadır. Parti tabanının eğilimlerine hiç bir değer vermemektedir. Partinin genel kamuoyunda bıraktığı izlenimi, özel olarak da parti dışındaki ilerici, demokrat, sosyalist kesimlerle hayatî ilişkileri önemsememektedir. Kısacası, parti yönetimi, bildiğini okuyan, kendi başına buyruk bir klik durumuna düşmüştür. Bu klik, parti bütününden soyutlanmış bir anlayışla parti-dışı egemen çevrelerin koyduğu sınırlar içinde ve ana hedefler doğrultusunda kendi başına günübirlik siyasetler belirleyip uygulamaya kalkmaktadır. Ve artık bu kliğin tek derdi ve kaygusu, kendine uygun ve yakışır gördüğü tek misyon âdeta bu çevrelere «güvence» vermekten barettir!

Karakaş'ın böylesine vurdumduymaz bir biçimde Cumhurbaşkanı adayı ilân edilmesi kadar, Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanının DİSK Genel Kuruluna gönderdiği mesajda sarfettiği bazı sözler de bunun açık kanıtıdır. Parti yönetimi Türkiye'nin bugünkü durumunda ve bu koşullarda DİSK Genel Kuruluna gönderilen mesajdaki bu sözlerin kendi özlediği doğrultuda delegeler ve genel işçi kesimi üzerinde etkili olmayacağını bilemeyecek kadar safdil de değildir. O halde mesaj, DİSK Genel Kuruluna değil, aslında başka yerlere gönderilmiştir!

İşin önemli yanı şu ki, asıl yerine gitmesi istenen mesajı gönderenler bunu, Karakaş'ın aday ilân edilmesinde olduğu gibi, partinin siyaseti olarak değil, kendi siyasetleri olarak yapıyorlar. Parti bütünlüğü adına değil, kendi adlarına hareket ediyorlar. Partiyi âdeta birtakım emrivaki siyasetlerle yönlendirmeye çalışıyorlar. Partinin içinde bulunduğu durumda bunun başka izahı yoktur. Bu nedenle de işte insan, ister istemez, «Bu CHP ne biçim bir parti, parti mi değil mi belli değil!» diye düşünmekten kendini alamıyor.

Okurlardan

Birlikte hareket edelim

Son İnciraltı olayları daha taze...

Yıl 1980, hayli zor dönemlerden geçildi, zor gün ler yaşıyoruz.

Evet kardeşlerim, sosyalistlerin «zincir kollarında bilezik, mapus damları mekânıydı» öyle olageldi, öyle dir de. Ama mücadele durmadı, duracağı da yok. Yılgınlığa hiç yer yok.

Bir halk deyişi vardır: «Kurt dumanlı havayı sever» diye. Ülkemizdeki kurt lar kan ve barut kokusuyla ortalığı toza, dumana katıp bir boşluk yaratmanın ve de boşluğu doldurmanın hesabı içindeler. Yaptıkları bütün hesapların ardında yatan, emekçi halkımızı ve direnme merkezlerinin direncini kırarak daha baskıcı, faşist bir yönetime gidiştir.

Çünkü artık bu düzende bu yasalarla işler yürümez diye özlemlerini açığa vuruyorlar.

Elbette ki işçi sınıfının kurtuluşu müttefiklerinin de desteğiyle kendi eseri olacaktır. Olacaktır ama, ona da öncülük edecek, derleyip toparlayacak merkezi siyasi otoriteyi sağlayacak bir sınıfsal öncü gerek.

Oysa geniş halk kitleleri birlikte hareket, birlikte adım atmak istiyorlar. Bütün gerici mihraklar tarafından demokrasiyi yok etmek için rini kırmak, dahası, aydınlığa çıkmak için, güçlerin giriştikleri güç ve hünerle birleşmesinden yanalar.

Bu birlikte hareket nasıl ve ne şekilde, hangi şartlarda oluyorsa bir an önce çözümlensin istiyorlar.

Okuyucu kardeşlerim, sizlere sesleniyorum:

Hep birlikte yürüyelim faşizmin ve her türden gericiliğin üstüne!

Tek bir cepheden top atışına tutalım onları.

Yaşasın Sosyalizm!

M. ÖNER - Bulancak

Gerçek
Sahibi : Ali Kar
Sorumlu Müdür: Fahrettin Mis
Adres : Başmusahip Sokak Tan Apt. 10/11 Cağaloğlu-İstanbul
Dizgi : Kitle Gazetecilik Matbaacılık A.Ş. Baskı : Hürriyet Ofset Tesisleri

NATO'ya

Baştarafı 1. sayfada

sinleştirilmesi oldu. Buna paralel olarak bölgede daha aktif bir barış aleyhtarı politika gütmesi, ABD çıkarlarını savunmada militan bir tutum takınması, Demirel iktidarından beklenenler arasında bulunuyor.

İşbirlikçi iktidar, istenilenleri kolayca yerine getiremiyeceğini, hiç değilse, her verdiği ödüne karşılık, belli bir para yardımının yapılmasını «müttefiklerinden» talep etmiştir. Ama bunun olmayacağını da görmüştür. Hatta Federal Almanya'nın Demirel'e bile, «dostane» görünmeyen tutumu, NATO'nun Türkiye'den istediklerinin, hiç de «yenir yutulur» cinsten olmadığını kanıtladı. İşbirlikçi iktidar, NATO'nun taleplerine boyun eğdiği sürece, eski statüsünde kalamaz, sıradan bağımlılık ilişkileriyle Batı'yı memnun edemez. Dolayısıyla Demirel iktidarı, NATO'ya boyun eğmekle açıktan açığa vatana ihaneti, atbaşı götürmek zorundadır.

Önümüzdeki günler, Türkiye'nin hayati çıkarları üzerine pazarlıkların süreceği günler olacaktır. Açıktır ki, verdiklerine karşılık umduğunu alamayan Demirel iktidarı, daha fazlasını vererek bir şeyler koparma politikası güdecektir. Buna mecbur olduğunu, başka çarelerinin olmadığını, hükümet üyeleri açıkça söylemektedirler.

İşte NATO, Ankara toplantısıyla, Türkiye'nin ne kadar verebileceğini görüşmüş, ama Batı'nın ne verebileceğini gündemine bile almamıştır. ABD emperyalizmi NATO aracılığıyla Türkiye'nin nabzını eline geçirmiş ve bu nabza göre vereceği şerbeti ayarlaya caktır.

Ta ki, bu iktidar tepetaklak oluncaya kadar...

yığınsal

Baştarafı 4. sayfada

lerinin dağınık bulunması ise faşist ve emperyalist güçlere cesaret vermektedir. Kendisine sosyalist diyenin, demokrat, devrimci, yurtsever güçlerin faşizme, şovenizme, sömürüye karşı güçbirliği yapmaları gereklidir.»

Altıncı kuruluş toplantısında konuşan Genel Sekreter Yalçın Yusufoğlu, TSİP'in birlik politikaları üzerinde durdu. «Bilimsel Sosyalist Hareketin merkezileşmesi» kapsamında işçi sınıfının politik birliğini sağlamanın bir görev olduğunu dile getiren Yusufoğlu, «günümüz koşullarında birlikçi olmanın, aynı zamanda birleşmelere de hazır olmak anlamına geleceğini» belirttiği konuşmasını daha sonra şöyle sürdürdü:

«Değişik kapsamlarda birlik sorununun net olarak ortaya konması, birlikten kimin ne anladığını açıkça belirtmesi gerekecektir. Çünkü birlik sorunu bugün ülkemizde, değişik kapsamlarda ve çok bileşenli bir konu olarak ele alınmak zorundadır. İşçi hareketinin birliği, anti-faşist güçlerin siyasal demokratik birliği, halk güçlerinin siyasal iktidarını gerçekleştirecek olan cephe birliği, bilimsel sosyalist hareketin merkezileşmesi anlamındaki birliği, farklı kapsamı olan birliklerdir.»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin bütün bu birlik sorunlarının» bilimsel yönleriyle ve açıkça koyduğunu» tekrarlayan Genel Sekreter Yalçın Yusufoğlu, bu alanda «bilimsel kavramları muğlaklığa iten» ve «bilimsel kategorileri belirsiz biçimde sunan» görüşlerin yanıltıcı ve birlik sorununu çözmekten uzak olduğunu hatırlattı.

«Sosyalist hareketin merkezileşmesinin» bir «parti sorunu» olduğunu, bunun, değişik bilimsel sosyalist siyasal birimlerin «daha geniş bir siyasal birimde bir araya gelmeleri» olmadığını vurgulayan TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu, sözlerini şöyle sürdürdü:

«Sosyalist hareketin birliği, bilimsel ve ideolojik temeller üzerinde sağlanabilir. İşçi sınıfımızın merkezi politik birliğini kendisinde somutlayacak partinin temellerini açıkça belirlememiz gerekiyor. Bu parti, bilimsel sosyalizme ve proleter enternasyonalizmine bağlı, işçi sınıfının ideolojik ve politik bağımsızlığını kendisinde somutlayan, örgütsel biçimlenişi itibarıyla işçi sınıfının siyasal iktidar mücadelesine cevap verecek biçimde yeni tip bir parti olacaktır. Bu parti, uluslararası bilimsel sosyalist işçi hareketinin bütün ilkelerini benimseyen ve hayat geçiren bir parti olacaktır.»

Farklı kapsamlı ve sınıf muhtevalı olan bu birlik sorunlarının tümünde TSİP'in «doğru politik çözümlemeleriyle belirleyici bir rol oynadığını anlatan Yalçın Yusufoğlu, sözlerini şöyle bağladı:

«Partimiz, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, izlediği bilimsel ve birlikci politikalarını sürdürecek, kendi bağımsız örgütsel gelişmesini ve yaygınlaşmasını, yığınsallaşıp etkinleşmesini hızlandıracaktır. Ama bu süreci her aşamada, her düzeyde birliğin hizmetine sunacaktır.»

Toplantı, TSİP Genel Sekreterinin konuşmasının ardından koro ve folklor gösterileriyle sona erdi. DDKD Diyarbakır folklor ekibi, SGB Antep Halk Oyunları topluluğu ve Parti Korosu, izleyicilerin coşkun alkışları arasında gösterilerini sundular.

Kaçmaz

Baştarafı 1. sayfada

peryalizm, yeni planlar hazırlamaktadır. Bu amaçla en önemli görevlerden birini Türkiyeye yük lemektedir. Ama Türkiyenin anti-emperyalist güçleri buna izin vermiyecektir.

Emperyalizme bağımlı Türkiye ekonomisi iflas etmiştir. Ve bur juvazi büyük bir çıkmazdadır. Bu bunalımın yükünü emekçi halkın üzerine yıkmak istemektedir. Bu amaçla faşizmi tezgahlamaya uğraşmaktadır. Ama sosyalist partiler başta olmak üzere tüm anti- faşist örgütler tek tek kişiler, faşizmden çıkarı olmayan tüm kesimler elbirliği ile anti-faşist cepheyi oluşturacak ve faşizme geçit vermiyecektir.

Türkiye emekçi halkı geçim sıkıntısı ve faşist terör altındadır. Ve her geçen gün kurtuluşlarının bu düzende gerçekleşmiyeceğini daha iyi kavramaktadırlar. MC'cilerin ne olduğunu zaten bilmektedirler.

22 aylık iktidarı ile CHP'yi de çok iyi tanımışlardır. Bu burjuva partilerinin umut olmadığını çok iyi anlamışlardır. Sosyalizm hergün daha çok emekçinin sempatisini kazanmaktadır. Fakat henüz, kitleleri yönlendirecek güçlü bir merkezi otoriteyi sosyalistler oluşturamamışlardır. Yani sosyalist birlik hâlâ gündemdedir. Bu konuda TSİP'in doğru teşhisi her geçen gün daha iyi anlaşılmaktadır.

Sosyalist birlik konusunda ve anti-faşist cephenin oluşmasında yurt dışındaki emekçilere de görevler düşmektedir. Sizin Türkiye'deki işçilere göre ekonomik olmak daha iyice yaşamanız veya burada olmanız sizlerin Türkiye'nin sorunlarından uzak kalmanıza yol açmaz. Çünkü sizler Türkiye'lisiniz ve kaderiniz Türkiye'ye bağlıdır.

Er ya da geç Türkiye'ye döneceksiniz. Türkiye'de yakın akrabalarınız var, eşiniz, dostunuz var. Yine memleketimizde veya başka bir ilde ufak da olsa edinilmiş malınız mülkünüz var. Yani kısacası sizler de Türkiye'ye dönmeye yönelik bu geleceği hazırlıyorsunuz. Kaderinizin Türkiye'den ayrı olmaması bu demektir. Şu halde Türkiye'nin ne olacağı, nasıl bir Türkiye'nin sizleri beklediği, sizi doğrudan ilgilendirir. Ve bu nedenle de Türkiye'de işçi sınıfının, emekçi halkın sürdürdüğü mücadeleye buradan omuz vermek, onu elimizden gelen olanca katkıyla desteklemek sizlerin de vazgeçilmek görevinizdir.

Baskısız ve sömürüsüz bir dünyayı kurmak emekçilerin elindedir. Bu konuda hepimize görevler düşmektedir.»

A. Kaçmaz konuşmasından son ra işçilerin sorunlarını cevaplamış ve toplantı sona ermiştir.

F. Yıldız/İsviçre

Barış Komitesi'nin

Baştarafı 1. sayfada

halkımız açısından dile getirdiği tehlikeleri bütün boyutlarıyla sergilediler.

Türkiye Barış Komitesi Başkanı Mahmut Dikerdem'in yönettiği panel'e Türkiye Sosyalist İşçi Partisi MYK üyesi Hüseyin Hasançebi, TİP Başkanlık Kurulu üyesi Gündüz Mutluay, Uğur Kökten ve gazeteci-yazar Hüseyin Baş konuşmacı olarak katıldılar.

Dikerdem'in, barış politikasının nesnel ve tarihsel temellerini açıklayan ve bu bağlam içinde günümüzdeki barış politikasına açıklık getiren konuşmasından sonra Uğur Kökten, SİA ile emperyalistlerin Türkiye'den kopardıkları ödünleri açıkladı. Daha sonra konuşan TSİP MYK üyesi Hasançebi, zamanımızdaki barış sorununun, dünyadaki iki sistem arasındaki insiyatif savaşı çerçevesinde aldığı biçim üzerinde durdu. Bu savaşın, «emperyalizmin saldırganlığına karşılık, sosyalist sistemin ve ilerici halk hareketlerinin direncini ve haklı taleplerini içerdiğini» belirten Hüseyin Hasançebi, SİA'nın bu kapsamda ABD emperyalizminin global hesaplarına hizmet ettiğini vurguladı.

Gündüz Mutluay'ın, Türkiye'nin bağımlılık ilişkilerini geçmişiyle ve belgeleriyle açıklayan ve savaş siyasetinin tekellerle olan nesnel ve mantıkî bağlantısını belirten konuşmasından sonra konuşan yazar Hüseyin Baş, Ortadoğu'ya dönük politikaların emperyalist kamptaki kaynaklarını, belgeleyerek açıkladı.

Komite başkanı Dikerdem, sorunu kitlelere yaygınlaştırmanın hayati önemine bir kere daha dikkat çekti.

NATO Konseyi

Baştarafı 1. sayfada

nin içinde bulunduğu ekonomik bunalımı şantaj aracı olarak kullandığını, bu saldırgan emeller karşısında boyun eğen Demirel'in ulusal onuru yine ayaklar altına aldığını söylemiş ve anti-emperyalist güçlerin bu oyunları mutlaka bozacağını belirtmiştir.

Kaçmaz'ın demeci şöyledir:

«NATO Bakanlar Konseyi Toplantısının, bugünlerde Ankara'da toplanması bir tesadüf değildir. Soğuk savaşın başlıca kışkırtıcısı ABD emperyalizminin güdümündeki NATO paktı ve ona dahil ülkeler derin ekonomik bunalım içindeki Türkiye'yi kendi saldırgan emellerine âlet etmek için her çareyi denemektedirler. İran'da acı bir yenilgi alan emperyalistler, Afganistan'ı da bahane ederek Türkiye'deki konumlarını daha pekiştirmeyi hesaplamaktadırlar.

Dünya sosyalist sistemini kuşatmak amacıyla kurulan NATO, başlangıçtan bugüne kadarki tutumuyla saldırgan niteliğini devamlı göstermiştir. Zaten Pentagon'lu generaller, NATO Genel Sekreteri ve emperyalist metropollerin egemen sözcüleri bu niyetlerini açık etmekten hiç bir zaman kaçınmamışlardır. Bu arada Türkiye'ye de NATO içinde en ağır yükü yüklemekten geri durmamışlardır. Şimdi ise Türkiye'nin ekonomik iflâsını şantaj aracı yapmaktadırlar. Açık açık, «Türkiye'nin bizler için değeri arttı!» demektedirler. Yani, üç-beş kuruş kredi açmak için, Türkiye'nin kendi saldırgan emellerini yerine getirmesini istemektedirler.

Şimdi NATO Konseyi vesilesiyle Türkiye'ye yeni yeni bağımlılık önerileri getirilecek, Türkiye'nin soğuk savaşın önsaflarına çekilmesi, emperyalist saldırganlığın tam bir ileri karakolu haline getirilmesi oyunları sahnelenecek, bunun için pazarlıklar ileri sürülecektir. Ve Demirel ulusal onurumuzu yine ayaklar altına almaktan çekinmeyecektir.

Türkiye emperyalizmle dövüşerek bağımsızlığını kazanmış bir ülkedir. Ülkemizdeki tüm anti-emperyalist güçler emperyalizmin bu son saldırısına karşı direnmeyi başaracak güçtedirler.»

BİRLİĞİ İSTEMEK

Baştarafı 2. sayfada

şist mücadelede yerini alır, sadece yerini almakla kalmaz, ortak mücadele saflarının oluşturulması çabalarına büyük katkılarda bulunabilir. Hatta DİSK, bağrında bilimsel sosyalist işçi önderlerini barındıran bir kuruluş olarak ve sadece bu konumu nedeniyle sosyalist hareketin birleşmesi sürecini hızlandıran bir rol de oynayabilir.

Ama DİSK'i bu fonksiyonlarının yanısıra, olmadık bir misyonla donatmak, onu yeni bir «sosyalist» örgütlenmenin kaynağı ve dayanağı olarak görmek, son derece yanlış ve «ayrılıkçı» bir tutumdur.

Sosyalist siyasi hareketimizin merkezileşmesi sorunu, yeni siyasal merkezlerin oluşturulması heveslerini dışlar ve mahkum eder. Nitekim etmiştir. DİSK yönetiminin bundan önce, bu yöndeki girişimlerinin sonuçsuz kalması, doğru politik çözümlemelerin geniş işçi ve emekçi yığınlarına, sosyalist kamuoyuna malolmasından ve aynı zamanda bunun nesnel imkânsızlığından ötürüdür. DİSK'i bu noktada yokuşa koşmak, bırakalım sosyalist birliğe yararlı olmayı, DİSK'in kendi örgütsel birliğine zarar veren yeni sorunlar yaratmak tan başka bir anlama gelmez.

Kaçmaz'ın konuşması

Baştarafı 3. sayfada

laşması, parti kanalından yığınlaşması şiarını attı. İşte bunun kanıtı burada. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi önümüzdeki dönemde gerçekçi, doğru, yaratıcı politikalarını uygulamaya devam edecektir. Bunda başarı kazanacağımızdan hiç şüphem yok. Çünkü Türkiye Sosyalist İşçi Partililer öncelikle doğru bir politikadan yanadırlar ve arkasından bu doğru politikayı, iğneyle kuyu kazarcasına da olsa hayata uygulamaktan hayata geçirmekten yanadırlar. Ve bunu sabırla, fedakârlıkla her çeşit açıya, burjuvazinin baskılarına göğüs gererek yapabilirler, yapacak kapasitededirler, bunu göstermişlerdir. Önümüzdeki dönemde ise partimiz daha çığlaşacaktır, daha gelişecektir. Onun gelişmesi sosyalist hareketin birliği meselesini daha kolaylaştıracaktır, demokrasi güçlerinin o geniş anti-faşist cephesinin kurulmasını, gelişmesini daha kolaylaştıracaktır. Bunlardan hiç kuşkum yoktur.

Önümüzdeki dönemde faşizmin saldırganlığına karşı Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak var gücümüzle mücadele edeceğiz. Ve bu mücadeleyi en geniş yığınlara mal edeceğiz. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bir işbirliği çerçevesi içinde bir geniş cephe çerçevesi içinde işçi sınıfına, emekçi halkımıza yol göstermeğe, onun öncülüğünü sürdürmeye devam edecektir. Burada Türkiye Sosyalist İşçi Partililerin, onların fedakâr, azimli, sabırlı çalışmalarının tayin edici bir önemi olacaktır. Buna güveniyorum!

Türkiye Sosyalist İşçi Partililer buradan hepinize bir kez daha sesleniyorum. Partimizin Türkiye politikasındaki tarihsel misyonunu iyi kavradınız, bunu daha ileriye götürmek için var gücünüzü sarfedin. Bundan böyle nerede olursak olalım faşizme karşı, emperyalizme karşı, şovenizme karşı ve o herkesin barış içinde yaşadığı, işçi sınıfının elleriyle kurulacak sosyalizm için mücadeleyi daha güçlendirelim, daha örgütleyelim, daha sıklaşalım, daha kalabalıklaşalım.

Zafere mutlaka ulaşacağız!

Şanolsun Türkiye Sosyalist İşçi Partisine!

Yaşasın sosyalizm!

DİSK Sosyalist hareketin

Baştarafı 1. sayfada

lış oturumuna ayrıca çok sayıda yerli ve yabancı konukta katıldı. DSF'nin yanısıra Genel Kurul'da Sovyetler Birliği, Bulgaristan, Fransa, Belçika, Polanya Kıbrıs ve Kuveyt'ten çeşitli sendikaların temsilcileri hazır bulundular.

Genel Kurulu Bir konuşma ile açan DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, gündemdeki en önemli sorunun sendikal birliğin sağlanması olduğunu belirtmiş, «Gün örgütlenme ve örgütlü siyasi mücadele verme günüdür. Böylesi bir dönemde en geniş eylem birliği zorunludur» demiştir. Baştürk, «Bugün gündemimizin birinci maddesi daha üst düzeyde devrimci sendikal birliğin dalgalanmasıdır. Temel hedefimiz, faşizme karşı ortak mücadeledir. Demirel iktidarı, faşist planlara uygun davranmakta, faşistleri kollamakta ve korumaktadır. Ama tekrar ediyorum, faşistler döktükleri kanda mutlaka boğulacaklardır.» demiştir.

DİSK Genel Kurul'unda bir konuşma yapan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz ise, içinde bulunduğumuz dönemde DİSK'e büyük sorumluluk ve önemli görevler düştüğünü, sosyalist düzeni kendisine amaç edinen DİSK'in önemli görevlerinden birinin gelişmekte olan sosyalist hareketin birliği sürecini hızlandırmak olduğunu, DİSK'in birleştirici somut girişimlerinin bilimsel sosyalizmi benimseyenlerin bir çatı altında toplanmalarını kolaylaştıracağını söylemiş, DİSK'in böylece onurlu geçmişine layık olacağını ifade etmiştir.

Kaçmaz'ın konuya ilişkin sözleri özetle şöyledir:

«Türkiye'nin ağır bir bunalımdan geçtiği dönemde yapılan DİSK kongresi, antifaşist mücadele için, emekçi halkın mücadelesinin geleceği açısından büyük önem taşıyor. Bugün Türkiye'de emperyalizmin işbirlikçileri bir avuç sömürücü ve baskıcı dışında herkes demokratik hak ve özgürlüklerin savunulması, faşist zorbalığa direnilmesi ve faşizme geçit verilmemesi için güçlerin birleştirilmesini, sağlam ve örgütlü bir mücadele cephesi oluşturulmasını savunuyor. DİSK'in böylesi bir cephede büyük önemi olduğunda herkes birleşiyor.

DİSK 13 yılı aşkın mücadelesi boyunca, işçi sınıfının çıkarlarını kararlılıkla savunmuş, tüm emekçi halkın saygınlığını ve sempatisini kazanmış bir örgüttür. Bugün çalışan yığınların başlıca politik talepleri ise 1) Antifaşist safların beraberliği 2) Bu cepheye öncülük edecek sosyalistlerin birliğidir. Milyonların bu taleplerinin devamlı tercümanı olan DİSK artık daha somut adımlar atmakla, bu taleplerin somut girişimlerinde üzerine düşenleri yerine getirmekle yükümlüdür. DİSK toplumsal yerine ve etkinliğine bundan böyle de sahip olmak istiyorsa bu kongresinde sosyalist hareketin birliği ile, antifaşist cepheyle ilgili net ve somut kararlar almak, bu kararları en kısa zamanda hayata geçirmekle yükümlüdür.

DİSK'in bu meselelerle ilgili olarak harekete geçmesi, çözümler doğrultusunda hatırı sayılır gelişmelere yol açacaktır. Bugün sosyalist hareket içinde yer alan partilerin yöneticisi veya üyesi olan işçilerin tamamına yakını, aynı zamanda DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri ya da üyeleri, DİSK'in üyeleridir. DİSK ekonomik mücadele platformunda farklı siyasi görüşleri paylaşan işçilerin birliğini temsil etmektedir ve bu önemli bir avantajdır. Şayet DİSK sosyalist hareketin birliği doğrultusunda somut girişimlerde bulunduğu, zaten gündemde yer alan ve görüşülmekte olan bu konunun gelişmesi, bilimsel sosyalizmi benimseyenlerin tek bir çatı altında toplanması için sürdürülen çabaların yoğunlaştırılması için teşvik edici, ilişkilerin kolaylaştırılıp olumlu yönde geliştirilmesi için toparlayıcı tutumlar ve üsluplar benimsediği, bu süreçte fiilen yer aldığı takdirde olumsuzlukların çok daha kolay aşılacağı kuşkusuzdur.

İşte sosyalistleri böylesi önemli görevlerin beklediği bir ortamda toplanan DİSK kongresine bu konuda can alıcı görevler düşmektedir. Kongre emekçi halkın birlik taleplerini somut muhtevasıyla belirlemeli, tüm çalışmalarıyla ve ileriye dönük şekillenmesiyle sosyalist hereketin bir liğinin gereklerini yerine getirmeli, sosyalist birlik talebi bu kongreye ve DİSK'in sonraki çalışmalarına a'sından z'sine kadar damgasını vurmalıdır.

DİSK sosyalist hareketin birliğine ne kadar katkıda bulunursa antifaşist safların beraberliği o ölçüde gerçekleşecek, faşizme karşı demokratik birlik cephesinin oluşturulması o ölçüde kolaylaşacaktır. Ancak DİSK bu konuda da elini çabuk tutmakla yükümlüdür. Çünkü DİSK bugün faşizmin başlıca boy hedeflerinden birisidir ve faşist tehlike kapıda beklemektedir.

DİSK'in bu kongresi faşizme karşı demokratik birliğin önemini vurgulamakla yetinmemeli, DİSK yönetimine somut hedefler, cepheleşme kapsamları ve yöntemleri göstermelidir.

Biz Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak, Türkiye işçi sınıfının, onmilyonlarca çalışan insanın özlemleri doğrultusunda, DİSK'in daha yoğun ve daha somut olarak çalışmalarına hız vereceğine inanıyoruz. DİSK'in onurlu geçmişine layık olduğunu bu kongresiyle ve önümüzdeki dönem çalışmalarıyla mutlaka kanıtlayacaktır.»

Özal

baştarafı 1. sayfada

sürmekte olan toplu sözleşme görüşmelerinin ve grevlerin daha da çetinleşeceğini göstermektedir. Toplu sözleşme görüşmeleri ve grevler sonun da çeşitli işkollarında ileri haklar getiren sözleşmeler imzalanmıştır. Bu çözülmeler tekelci sermayeyi endişelendirmektedir. Çünkü bu «gidiş», IMF'ye, Dünya Bankası'na göbeğinden bağlı ekonomiyi emperyalizme daha da bağımlı kılmak ve bundan nasibini almak peşindeki tekelci sermayenin ekonomik önlemlerine aykırı düşmektedir.

Tekelci sermayenin ekonomik açmasına bir nebze olsun çare bulmak, soluk aldırmak üzere girişilen akıl almaz «istikrar tedbirleri» emekçi halkın yükselen muhalefeti ile karşılaşmaktadır. Eşel-mobil tasarısı, toplu sözleşmelerin askıya alınması vb. yolunda hazırlanan yasa tasarıları daha gündeme gelmeden hiç olmazsa şimdilik geri çekilmiştir. Bunlar uygun zamanda tekrar açığa sürülmek üzere tutulmaktadır. Ama emekçilere karşı saldırılar hızından bir şey kaybetmemiştir.

Turgut Özal'ın mektubu, işçilerin toplu sözleşme hakkına dahası insanca yaşama hakkına yöneltilen bir saldırıdır.

Gerçek Durum

lenmesi» anlamında kullanıyor. Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması ile doruk noktasına ulaşan askerî dayatmalar, böyle olduğunu göstermektedir.

Kaldı ki, Batı, Türkiye'yi ne kadar ve ne kapsamda desteklemek niyetinde olduğunu da, çok sade bir lisanla ve bir kere daha açıklamıştır. Ankara toplantısı «Türkiye'ye yapılacak yardımların sürdürülmesini» kararlaştırmak suretiyle, daha fazla bir yardım yapılmayacağının altını çizmiştir. Dahası, Demirel'in büyük umutlar beslediği Federal Almanya bile, Türkiye'ye yardım edilmesinden yana olmadığını ortaya koymuş, hatta beklenmedik bir kararla ve işbirlikçi iktidarı «şoke» edeceğini bile bile, Türkiye'den Almanya'ya işçi akınını kolaylaştıran ikili vize anlaşmasını tek yanlı olarak iptal ettiğini hükümete, NATO toplantısı sırasında tebliğ etmiştir.

İngiltere'de yayınlanan The Guardian gazetesi, bir yorumunda, Türkiye'nin NATO'ya ve dolayısıyla Batı'ya dönük umutlarının oldukça hayalci olduğunu vurgulamış, «Batı'nın Türkiye'yi desteklemesinin Türk demokrasisini desteklemek anlamına gelmiyeceğini» belirtmiştir. Resmî devlet ajansının duyurduğu bu yorum, Demirel hükümeti için oldukça «uyarıcı» olmalıdır. Çünkü Demirel, «24 Ocak Kararlarını» demokratik rejimi yaşatmak için aldıklarını sık sık açıklamayı ve bu kararların başarıya ulaşma şansının da, Batı'dan gelecek yardımlara bağlı olduğunu belirtmeyi alışkanlık haline getirmişti. Bu iki yorum yanyana geldiğinde, Batı'ya beslenen umutların gerçekçi olmadığı kendiliğinden anlaşılıyor.

Kuşkusuz, Demirel'in kendisi de, umutlarının, hiç değilse şimdilik suya düştüğünün farkındadır. Ama o, tıkanan yolunu, Batı'ya daha fazla angaje olarak, Batı'nın ve özellikle Pentagon'un, Ortadoğu'daki hesaplarına daha çok âlet olarak açabileceği umuduna kapılmıştır. Soğuk savaş meddahlığında şaşılacak ölçüde dozu kaçırması, bundandır. Bu yaklaşım, Batı'nın askerî dayatmalarını yoğunlaştırmasına ve istediği ödünleri fazlasıyla koparmasına yolaçmaktadır. Bu gelişmeler, Türkiye'yi, dünyada ve özellikle Ortadoğu'da, çok riskli bir konuma sürüklemiştir ve sürüklemeye devam edecektir. Batı ile ilişkilerde Türkiye'nin ulusal çıkarları, ölçü veya engel olma niteliklerini bu iktidar döneminde büsbütün yitirmiştir.

İşbirlikçi Demirel iktidarının bu yönelimleri, bir yandan ülkemiz halkı üzerindeki gerici baskıların ve zorba tahakkümün koyulaşmasına, öte yandan bölgemizdeki ilerici, demokratik ve devrimci halk hareketlerinin tedirginliğine ve topyekûn olarak da, bölge ve dünya barışı açısından çok daha olumsuz gerilimlerin büyümesine neden olacaktır. Demokrasi ve barış hareketlerinin bu gelişmelere seyirci kalması, alanı gerici AP iktidarına ve işbirlikçilere bırakması düşünülemez.

Bu nedenle olaylar, belirsizliğe doğru gelişmiyorlar. Bölgede güçler dengesi hızla barıştan yana kaymaktadır. Ülkemizde de demokrasi ve barış güçleri, derlenip toparlanma süreci içindedirler. Birbiriyle bağlantılı olan bu olumlu gelişmelerin nereye varacağını kestirmek, zor değildir. Bölgemizde galebe çalacak olan, halkların önlenemez eğilimi ve özlemi olacaktır. Demirel iktidarı da, işbirlikçi, barış aleyhtarı ve komşu ülke halkları arasındaki dostlukları sabote etmeye dönük politikalarıyla birlikte lâyık olduğu yere gidecektir.

Ecevit kimi kime

baştarafı 1. sayfada

çıkıyor ve aynen şöyle diyordu: «Özgürlükçü demokrasiyi aşama olarak kullanıp bir noktadan sonra onun dışına çıkmayı amaçlayan herhangi bir harekete katılmak demokratik işçi haklarının kuyusunu kazmak anlamına gelir.»

Bu mesajı Türkçeleştirirsek Ecevit, DİSK delegasyonuna şöyle demektedir: «Ey işçiler, sınırlarını burjuvazinin çizdiği ve bu sınırlar içinde kalmanız kaydıyla sizlere bazı haklar tanıdığı bugünkü düzenin dışına çıkmayın. Bu düzeni değiştirmeye kalkmayın. Aksi takdirde, bugün sahip olduğunuz hakları dahi yitirirsiniz.» Yani Ecevit, işçilerin ve emekçilerin sömürüsüne dayanan bugünkü düzenin savunuculuğunu yapmaya kararlı olduğunu ve bu yönde işçilerin de kendisini desteklemelerinin gerektiğini söylemektedir.

Bütün bunlar, Ecevit'in ve onun temsil ettiği sağ sosyal demokratların hâlâ akıllanmadıklarını, 1979 seçimlerinde işçi sınıfından yedikleri silleyi anlamazlıktan gelmeye devam ettiklerini göstermektedir.

Göstermektedir, çünkü Kongrenin 3. gününde de olsa bu geri ve çarpık politikayı dile getirmek üzere Ecevit'in genel sekreteri Üstündağ, kongreye katılmak ve bu gerici görüşlerini dile getirmek gereksinimi duymuştur. Daha doğrusu, Ecevit tarafından görevlendirilmiştir. Peşine sağ sosyal demokrat parlamenterleri de takarak kongreye gelen Üstündağ, DİSK delegelerinin hoşgörülerinden de yararlanarak, «Faşizme ve komünizme de karşı» olduğunu döne döne söylemiştir. Bunları söylerken de çok cılız biçimde birkaç kişi tarafından alkışlanmasına karşın yüzsüzlüğünü sürdürmüştür.

CIA Olimpiyatlara hazırlanıyor

● Bozgunculuk, sabotaj suikast ve casusluk yuvası CIA, Moskova Olimpiyatlarında kendi alanındaki gösterileri için «takımı»nı hazırlıyor.

Amerikan Merkezi Heberalma Örgütü CIA, yalınızca bir casusluk organı degil, aynı zamanda psikolojik savaş, bozgunculuk, sabotaj ve suikast yuvasıdır. Bugünlerde CIA'nın faaliyet konularının içerisinde Moskova 1980 Olimpiyatları önemli bir yeralıyor.

ABD yönetiminin Moskova Olimpiyatları'nı boykot kararının aksine CIA Moskova Olimpiyatlarına büyük ilgi gösteriyor ve Olimpiyat alanındaki özel gösterileri için kendi «takımı»nı hazırlıyor.

Yılın başında CIA görevlileri, ABD, Kanada ve bir dizi Avrupa Ülkesindeki antisovyet örgütlerin elebaşılarını biraraya toplayan özel bir konfarans düzenlediler. Buna göre, Olimpiyatla bozguncu görevleri yerine getirmek üzere Sovyetler Birliği'ne «turist» olarak gidecek özel gizli ajanların seçilmesi ve eğitilmesi kararı alındı. Bu faaliyetle görevlendirilecek bu sözde «turist»lerde Rusça ya da Sovyet halklarından bir başkasının dilini bilmek ve «sert politik tartışmalar yapma yeteneği»ne sahip olmak nitelikleri arandı. Bu seçimde Harvard ve Filedelfiya üniversitelerinin öğrenci ve asistanları ağırlıkla yeraldı. Bu gönüllüler CIA öğretmenlerinin yönetimde özel bir eğitimden geçti.

Bozgunculuk adayları Nisan ayında New York'na CIA ve FBİ temsilcilerinin yönetiminde son olarak gözden geçirildiler ve «turist» olarak Moskova'ya gitmeleri onaylandı. Bunun üzerine bu kişiler özel anti-olimpiyat okullarında eğitilmek üzere Batı Avrupa'ya gönderildi. Bu okullardan birisi İngiltere'de Oldheim'da, Federal Almanya'da Hessen'de bulunmaktadır. Bu ülkelerdeki sporcular CIA'nin Olimpiyatlara bu müdehalesini protesto ederek, bu casusluk yuvalarını teşhir ettiler.

Bu «turist»lerin yanında CIA'nın anti-olimpiyat programı hayli zengin. Bu programa göre ABD'deki bazı yayınevlerinde Moskova'da dağıtılmak üzere her türden antisovyet yayın, plaket ve bildiriler hazırlanması için siparişler verildi. Bunun yanında Sovyet halkının hain saydığı sosyalist düşmanı muhaliflerin portlerinin yeraldığı gömlekler, yağmurluklar, ceketler, şemsiyeler ve diğer mallar da hazırlanıyor.

Sovyet halkları olimpiyatlara sabota etme ya da olimpiyatlardan Sovyet ülkelerine zarar vermek üzere yararlanmak girişimlerinin başarısızlığa mahkum olduğunu belirtiyorlar. Moskova'nın Olimpiyat hazırlıkları ile ilgili olarak Haziran ayı başında bir basın toplantısı düzenleyen Moskova Belediye Başkanı V. Promislov «Moskovalıların ve tüm Sovyet halklarının uluslarası olimpiyat hereketini oybirliği ile destekleyerek, bu hareket düşman olanların entrikalarını şiddetle kınadıklarını, politik baskı amacıyla spordan yararlanmaya kalkışan ABD yönetiminin ve diger bazı devletlerin onursuz eylemlerinden duydukları öfkeyi belirttiklerini» açıkladı.

Göçmen işçilerin sefaleti tekellerin kârıdır

Geçtiğimiz günlerde önce Fransa'da Türkiye'den giden göçmen işçilerin insanca yaşama koşulları için direnişi, hemen arkasından Federal Almanha'nın Türkiye'den gelecek olanlara vize zorunluğu koyma eğilimi dikkatleri bir kere daha göçmen işçilerin sorunları üzerinde yoğunlaştırdı.

1975 yılında Helsinki Nihai Senidi'ni imzalayan taraflar, diğer konular yanında ülkelerindeki yabancı işçilerin haklarını da teminat altına alacaklarını beyan ettiler. Bu belgeye göre, taraf ülkeler, göçmen işçilerin istihdam, çalışma ve sosyal güvenlik bakımından bulundukları ülkenin yurttaşları ile aynı haklara sahip olmasını ve konut sorunu başta olmak üzere, göçmen işçilerin tatmin edici koşullarda yaşamasının sağlanmasını karar altına aldılar. Ancak Helsinki anlaşmasının diğer konularında olduğu gibi, kapitalist ülkeler bu konuda da gelişme kaydetmiş değildir. Aksine geçen sürede göçmen işçilerle ilgili sorunların daha da büyüdüğü gözlenmektedir.

Gerçeği tam yansıtmayan tahminlere göre, yaklaşık 12 milyon insan, gelişmekte olan ülkelerden gelişmiş kapitalist ülkeler ve son zamanlarda Ortadoğudaki OPEC ülkelerine göç etmiş bulunuyor. Resmi Amerika Birleşik Dev. istatistiklerine göre bu ülkede yasa dışı olarak bulunan göçmenlerin sayısı 7-12 milyon arasında bulunuyor. Heryıl bunlardan yalnızca 400 bin kadarına ikamet izni veriliyor. 1970'lerin ortalarındaki devri bunalım öncesinde Batı Avrupa ülkelerinde 8 milyon kadar göçmen işçi bulunuyordu. Aileleri ile birlikte bunların sayısı 11-13 milyona ulaşıyordu. Afrika kıtasında ise göçmen işgününün en yoğun aktığı ülke Güney Afrika. 1974'de bu ülkede 400 binden fazla yabancı işçi bulunuyordu.

Tekelci devlet kapitalizminin denetiminde bazı Batı Avrupa ülkelerinde istihdam edilen yabancı işgücünde çok büyük artışlar oldu. 1960-75 yılları arasında yabancı işgücünün toplam istihdam içindeki payı Fransa'da %6,9'dan %10,9'a yükseldi. Aynı oran Federal Almanya'da %1,4'ten %10,3'e, Lüksemburg'da %22,1'den %35'e çıktı 1975'de dokuz AET (Ortak Pazar) ülkesinde yabancı işçiler istihdam edilmiş işgücünün %7,3'ünü oluşturuyorlardı.

Yabancı işçilere nasıl kötü davranıldığı bubüne kadar yazıldı, belgelendi. Resmi yetkililerin tavrına gelince, bu konuda şu bilgiler verilebilir: Ortak Pazar üyesi ülkelerde göçmen işçilere ilişkin uygulama genel olarak, önce bir yıllık ikamet izni vermek ve daha sonra uygun görüldüğü takdirde bunu iki yıl için daha uzatmaktır. Federal Almanya'da yabancılar ancak 10 yıllık bir ikametten sonra vatandaşlık için başvurabilir. Bir Federal Almanya yurttaşı ile evlilik halinde bu süre kısalabilmettedir. Sağlıklı olmanın yanısıra, başvuranların iyi Almanca konuşmaları koşulu da aranmaktadır. İkamet izni alabilmek için bir iş sahibi olmak gerekmektedir.

1973'de yayınlanan bir hükümet bildirisi ile Federal Almanya yabancı işgücü istihdam etmeyeceğini belirtmişti. Bunun üzerine yabancı işçiler kitleler halinde işten çıkarıldı ve böylelikle işsizleştirilerek sınır dışı edildiler. Göçmen işçilere iş güvencesi sağlamak yerine Federal Almanya1974-1976 yılları arasında 400 binden fazla yabancı işçiyi sınırdışı etti.

Yine bu ülkedeki yabancı işçilerin yaşama koşulları Helsinki sözleşmisi koşullarına aykırı olarak sürüyor. Federal Almanya'da yabancı işçiler, ülke yurttaşlarından %40 fazlasıyla kira ödemek zorundalar. Yabancı işçiler ve ailelerinin %85'i eski, harap konutlarda, %20'si tavanaraları ve kulubelerde yaşıyor. Bavyera'da ortalama 15 metrekarelik odaları üç yabancı işçi paylaşıyor.

Federal Almanya'da 18 yaşın altındaki yabancı işçi çocuklarının sayısı bir milyonun üstünde bulunuyor. Tekelci çıkarlar doğrultusunda belirlenmiş eğitim sistemi, yabancı işçi çocuklarını hiç hesaba katmıyor. Bu yabancı çocukların yarısından azı okula gidiyor, 2/3'ü hiçbir zaman okulu bitiremiyor. Liseden mezun olanlar ancak %1 kadar. Ve bunların yalmızca %3,2'si meslekî eğitim görebiliyor.

Kapitalist ülkelerde yabancı işçilerin karşı karşıya olduğu ağır koşulları yaratan tekelci sermayenin çıkarlarıdır. Yabancı işçilerin ve ailelerin artan sefaleti, tekeller için artan kâr demektir. Yabancı işçilerin istihdamı daha fazla kârdan başka bir amaç gütmemektedir. Öyle ki.

● Yabancı işgücü daha az örgütlüdür ve kapitalistlere karşı göstereciği direnç daha az olmaktadır.

● Yabancı işçilerin, işverenlere çocuk, konut, eğitim, sağlık vb. «külfet»i yoktur Federal Almanya'da yaşayan evli yabancı işçilerin %46'dan fazlası ailelerinden ayrı yaşamaktadır, aileleri kendi ülkelerindedir.

● Tekeller sömürüye en elverişli çağdaki yabancı işçileri çalıştırmakta ve bunların nispeten verimsiz olduğu erğenlik ya da emeklilik yaşları ile ilgili sosyal hak, emekli aylığı, vb. harcamalar işçinin kendi ülkesine yüklenmektedir.

● Yabancı işçilerin son derece düşük ücretli ve pekçoğu zor ve pis işlerde çalıştırmak kolaydır. Yapı işlerinde, otellerde, plastik, lastik ve asbest ile ilgili üretimde hèr beş işçiden birisinin yabancı işçi olduğu görülmektedir.

Yabancı işçilerin yaşama ve çalışma koşulları hiç kuşkusuz bulundukları ülkelerin işçi sınıfının mücadelesinin önemli bir gündemidir.

ABD ve Çin'in Hindistan'a yönelik yeni tertipleri

● Hindistan'ın kuzeydoğusunda bölücü faaliyetlerini artıran çeteler, ABD ve Pekin yönetiminden destek görüyor. Bölgede ABD ve Çin yanlısı bir «devlet» kurulmak isteniyor.

Hindistan'ın Kuzeydoğu ayeleti Manipur'da, ABD ve maocu Pekin yönetiminin desteklediği bölücü guruplar son günlerde faaliyetlerini hızlandırdılar. Manipur eyaletini de içine alan bu hareket, ülkenin Kuzeydoğu'sundaki Assam bölgesinde bir kaç aydır sürmekteydi. Assam'da fanatik milliyetçiler görünürde, eyalete 1951'den sonra ya da 1971 Hindistan-Pakistan savaşı sırasında gelmiş bulunan göçmenlerin eyaletten çıkarılmasını istiyorlar. Ve bununla da kalmayarak eyaletin Hindistan'dan ayrılmasını istiyorlar.

Assam'da ekonomik durumun son derece ağır olması ve hayatın her alanında bölgedeki yaşam düzeyinin genel Hindistan ortalamasının altında olması büyük sorunlar yaratıyor. Hindistan hükümetinin bu bölgedeki koşulların iyileştirilmesine yönelik çalışmalarına karşılık, fanatik, bölücü guruplar bu iç güçlüklerden yararlanarak başka amaçlar peşindedir.

Hindistan basınında Kuzeydoğu eyaletlerindeki gelişmelerle ilgili olarak ABD ve maocu Pekin yönetiminin kışkırtıcılığına yer veriliyor. Washington ve Pekin'in bir hayli zamandır Hindistan'ın Kuzeydoğusunda bölücü bir savaşın patlak vermesi planları yaptığına ve yeni bir «devlet» kurmak çabasında olduğuna işaret ediliyor. Bu kurulacak «devlet»'in ABD ve Çin yanlısı, anti-Sovyet ve anti-Hindi olacağı söylenmekte. Bu çabalar sonucunda, ülkenin Manipur, Nagalend, Mizoramadaki bölgelerinde yaşayan halk Çin'den doğrudan yardım gören ve Tibet'te yetiştirilen bölücü çetelerin saldırılarına hadef olmakta. Ayrıca Pekin yönetimi Hindistan. Birme ve Banglades'teki bölücü çetelerden de yararlanarak, bu ülkelere komşu Çin eyaleti Yunyinan'dan Bengal körfezine uzanan bir koridor yaratmayı düşünüyor.

Hindistan hükümeti ve yerel idari makamların bu gurupların liderlerine çağrıda bulunarak, ülkenin bütünlüğü ve bağımsız dış politika ilkeleri temelinde yaptıkları görüşme teklifleri karşılıksız kaldı. Bölücü çeteler terörü arttırmak yolunu seçtiler.

Hindistan'ın Kuzeydoğu bölgesindeki gelişmeler Washigton ve Pekin yönetimlerinin Güney Asya'da ortak hareket konusundaki görüş birliklerinin bir yanını oluşturuyor. Pekin yönetimi Hindistan'ın kuzeydoğusuna askeripolitik sızma planları, Bengal körfezi ve Hint Okyanusu'na stratejik çıkış yolları elde etme peşinde koşarken, bölgede genel ortamı istikrarsızlığa, kargaşaya düşürmek isteyen ABD de Pekin'in bu planlarından alabildiğine yararlanıyor.

ABD ve Çin'in Hindistan'a yönelik yeni tertiplerine son verilmelidir. ABD ve Çin, Hindistan'ın içişlerine karışmaktan vazgeçmelidir.

SOSYALİST ÜLKELERDEN

Başarı şansa bırakılmadı

Sovyetler Birliği'nin ilk kez katıldığı 1952 Olimpiyat Oyunlarında altın madalya kazanan ilk Sovyet sporcusu bayan disk atıcısı Nina Ponomarova olmuştu. O günden bu yana Sovyet bayan sporcuları başarıdan başarıya koşuyorlar.

1980 Moskova Olimpiyatları öncesinde Sovyet bayan sporcuları hazırlıklarını tamamlıyorlar. Bu hazırlıklar gereği 1979 yılında yeni rekorlar amaçlanmadı. Sporcuların en iyi forumlarına 1980'de ulaşmaları planlandı. Olimpiyat oyunları öncesinde atletizmin hemen her dalında yalnızca bir değil, çok sayıda Sovyet bayan sporcu şampiyonluk için yarışacak. Bunlardan Ludmila Kondratyeva 100 ve 200 metrede söz sahibi. 1979 yılı sonuçlarına göre Kondratyeva 100 metrede dünyanın en iyi 10 bayan atleti arasında beşinci, 200 metrede ise üçüncü sırada bulunuyor. Kondratyeva'nın akranı 21 yaşındaki Maria Kulçinova ise 400 metre koşusunun önde gelen isimlerinden. 400 metrede dünyanın en iyi bayan sporcuları arasında Kulçinova'dan başka 4 Sovyet bayan atleti bulunuyor. Buna göre bu dalda madalya almak şans olmasa gerek.

100 metre engelli koşularında Tatyana Anisimova ve Vera Kosimova başarılarını sürdürürken, 400 metre engellide dünya rekoru sahibi Marina Makeyeva ve eski dünya rekortmeni Tatyana Zelentsova önde gelen atletler. 800 ve 1500 metre koşularında ise Olga Vahruşeva, Svetlana Ulmasova, Yekaterina Porivkina, Nina Muşta, Giana Romanova, Valentina İlyinin, Tatyana Providohina ve Tatyana Kazankina ile birlikte diğer atletler başarılı gözüküyorlar.

Uzun atlamada dünya rekortmeni Vilgelmina Bardauskene 7,09 metrelik rekorunu korurken ,aynı dalda Anita Stukene de iddialı. Moskova Olimpiyatlarında son defa yapılacak bayanlar pentatlon yarışmalarında ise 23 yaşındaki Yekaterina Smirnova altın madalyanın adaylarından Smirnova'nın aldığı en iyi sonuç 4834 puan ve bu Sovyet sporcusu Nadejda Tkaçenko'ya ait dünya rekorundan yalnızca beş puan az.

Moskova Olimpiyatları öncesinde Sovyet bayan sporcuları yeni rekorlara hazır.

El Salvador halkının mücadelesinde Salvador Komünist Partisi

● «Ülkemizde demokratik, anti-emperyalist devrim, diğer bağımlı kapitalist uluslara kıyasla ne iyi, ne kötü bir gelişme gösteren, bağımlı bir kapitalist topluma tekabül etmektedir.»

● «İzlenilen politika El Salvador'da ve aynı zamanda Latin Amerika'da bağımsız kapitalizmin tarihi olarak mümkün olmadığına ilişkin SKP tezine uygundur. Burjuvazinin hiç bir kesimi, durumu, tabiatı ve sınıf özü nedeniyle, uzun erimde devrimin ve demokratik hedeflerinin kaderini belirleyecek, anti-emperyalist görevleri götüremez ve tutarlı olamaz.»

Salvador Komünist Partisi Genel Sekreteri Schafik Jorge Handal ile yapılan ve bir bölümünü geçen hafta yayınladığımız mülâkatın devamını özetleyerek yayınlıyoruz.

DEVRİMLER İRADİ DEĞİLDİR

● SKP'nin stratejisi ve acil hedefleri nelerdir?

SKP'nin stratejisi demokratik, anti-emperyalist devrim muhtevası ve iktidarı almak için silâhlı mücadele seçimiyle belirlenmiştir, ki bu devrimci ve demokratik güçlerin hareket birliği ile olacaktır.

Yani, biz doğrudan bir sosyalist devrimden sözetmiyoruz. Devrimler tarihi süreci hızlandırmayı amaçlayan bir gücün iradesine bağlı olarak dayatılmazlar. Bizim devrimimiz olacaktır, çünkü o El Salvador'un nesnel gerçekliğini karşılamaktadır. Ülkemizde demokratik, anti-emperyalist devrim, diğer bağımlı kapitalist uluslara kıyasla ne iyi, ne kötü bir gelişme gösteren, bağımlı bir kapilatist topluma tekabül etmektedir.

SKP, Salvador devrimi için üç temel görev ve hedef koymuştur: İlki, özgürlük ve insan haklarına saygıdır, çünkü geçen yarım asır süresince bir askerî diktatörlük iktidardadır ve giderek daha baskıcı ve acımasızlaşmaktadır; ikincisi, kırsal kesimin sorunlarına kesin çözüm sağlamak üzere toprağı işleyen halkı o toprağın, ürününün sahibi yapacak, köklü bir tarım reformudur; üçüncüsü, halkın büyük çoğunluğu için ilk iki amaç kadar belirgin olmayan, gerçek ulusal bağımsızlıktır. Ancak, süreç ilerledikçe ve emperyalizm bu süreci engellemeye çalıştıkça, bu hedef de halk için açıklık kazanacaktır ve güçlü bir harekete dönecektir. Ulusal bağımsızlığın bir dizi ekonomik, siyasî, ideolojik ve kültürel uygulamaları vardır. Onu kazanmadan, El Salvador'un bağımlılık tarafından damgalanan genel bunalımına gerçek çözümler getirmek imkânsızdır.

DEVRİMİN ANA SORUNU

● Mevcut uluslararası durumda, SKP bu demokratik, anti-emperyalist görev ve hedeflere sosyalizm hedeflenmeden varılabileceğini düşünmekte midir?

Hayır, bu mümkün değildir. Bir kere, devrimin ana sorunu iktidar sorunudur. Zaferle birlikte, halkın büyük çoğunluğu —genel olarak işçi sınıfı, köylüler, orta tabakalar— eski baskı aracını yıkarlar ve devrimci iktidarı kurarlar.

Öyleyse, demokratik, anti-empreyalist görevler ve hedefler son tahlilde özünde sosyalist olan tek bir devrimin ilk aşamasıdır.

● Bu aşama ne kadar sürer ve diğerine nasıl geçeceksiniz?

Buna önceden cevap verilemez. Bu devrimci zafer ortamının somut ulusal ve uluslararası koşullarına bağlıdır. Salvador devrimcileri için esas olan, iktidarı elmak ve değişiklik sürecini, yani, halkın çıkarları, devrimin savunulması ve ilerletilmesi adımını, bu sürece uyduracak güce sahip bir öncü ile başlatmaktır.

Bu aşama kısa olabilir, ya da uzayabilir, şiddetli ya da göreli olarak barışçı olabilir. Örneğin, Küba'da devrimin savunulması sosyalizme hızlı bir geçişi gerektirmiştir. Nikaragua'da görülecektir. Bu tür şeyler iradi olamaz; daha ileride farklı çözümler mümkündür ya da düşünülebilir.

SKP, Salvador devriminin demokratik, anti-emperyalist olduğu ve bunun yalnızca devrimci değil, aynı zamanda demokratik güçlerin de geniş bir cephesinin örgütlenmesini gerekli kıldığında ısrar etmektedir. Her güç, kendi programıyla kendi amaçlarına yönelmektedir. Bu yolda tarihî süreci etkilemeye çalışır ve bu meşrudur. Biz kendi formülasyonumuzda samimiyiz. SKP kimseyi kandırmaya ya da demokratik güçleri bir tür tuzağa götürmeye çalışmıyor. Gerçekte, bunu söylemek, demokratik güçleri yönlendiren ve demokratik ve sosyalist devrimler arasındaki ilişkinin tamamen bilincinde olan yetenekli, politik kadrolara hakarettir.

LATİN AMERİKA'DA BAĞIMSIZ KAPİTALİZM SÖZKONUSU OLAMAZ

● Salvador burjuvazisine karşı SKP'nin tavrı nedir?

SKP Salvador devriminin itici güçlerinden sözettiği zaman, burjuvazinin hiç bir kesimini dahil etmemektedir. Ancak bazı bireyler ya da grupların hatta bazı kesimlerin belirli bir anda süreç lehine bir tavır alabileceğini düşünüyoruz.

Bu politika, El Salvador'da ve aynı zamanda Latin Amerika'da bağımsız kapitalizmin tarihi olarak mümkün olmadığına ilişkin SKP tezine uygundur. Burjuvazinin hiç bir kesimi, durumu, tabiatı ve sınıf özü nedeniyle, uzun erimde devrimin ve demokratik hedeflerinin kaderini belirleyecek, anti-emperyalist görevleri götüremez ve tutarlı olamaz.

Bağımlılık çerçevesinde Salvador yığınlarının çoğunluğu için gerçek demokrasi olamaz, ülke sorunlarına etkili çözüm bulunamaz. Bu problemlerin çözümünde hiçbir bağımlı kapitalist ülke model olamaz. Yani, emperyalizme tutarlılıkla karşı çıkacak hiç bir burjuvazi kesimi yoktur, çünkü artık bağımsız kapitalizm için hiç bir imkân yoktur.

Tek mümkün kapitalizm, şu ya da bu biçimde emperyalizme bağımlı kapitalizmdir. Bu durumla sömürgelerdeki ulusal burjuvazinin rolü arasında çok büyük fark vardır.

Bu durum, sömürgelerde ve Latin Amerika'da sınıf yapısının farklı gelişmesiyle bağlantılıdır. Ülkelerimizde kapitalizmin başarı kazanıp kazanamayacağı konu edilmiyor, çünkü halen mevcut olan bağımlı kapitalist toplumdur ve bunalımda olan bu tür bir toplumdur, prekapitalist kalıntılar değil.

El Salvador'da bunalımda olan bağımlı kapitalist toplumun tüm yapısıdır. Bu yapısal krizi çözmeden sorunlara demokratik nitelikli gerçek bir çözüm olamaz. Şu anda, devrimci durum olgunlaştığı ve bunalımın uç noktada keskinleştiği bir durumda, burjuvazi bölünüyor ve bir çıkış ya da yönetim yolu bulmak üzere belirli bir noktada devrim lehine bir durum alabilecek bazı kesimler vardır.

Nikaragua'da bu çok açıktır. SKP, bunun burjuvazinin devrim içerisinde ve devrim karşısındaki tarihi rolü ve tavrı ile hiçbir ilgisi olmadığı görüşündedir. Aksine, bu, devrimci durumda siyasi bunalımın sonucudur.

TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz'ın Ankara toplantısındaki konuşmasını yayınlıyoruz

«ŞAN OLSUN TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'NE»

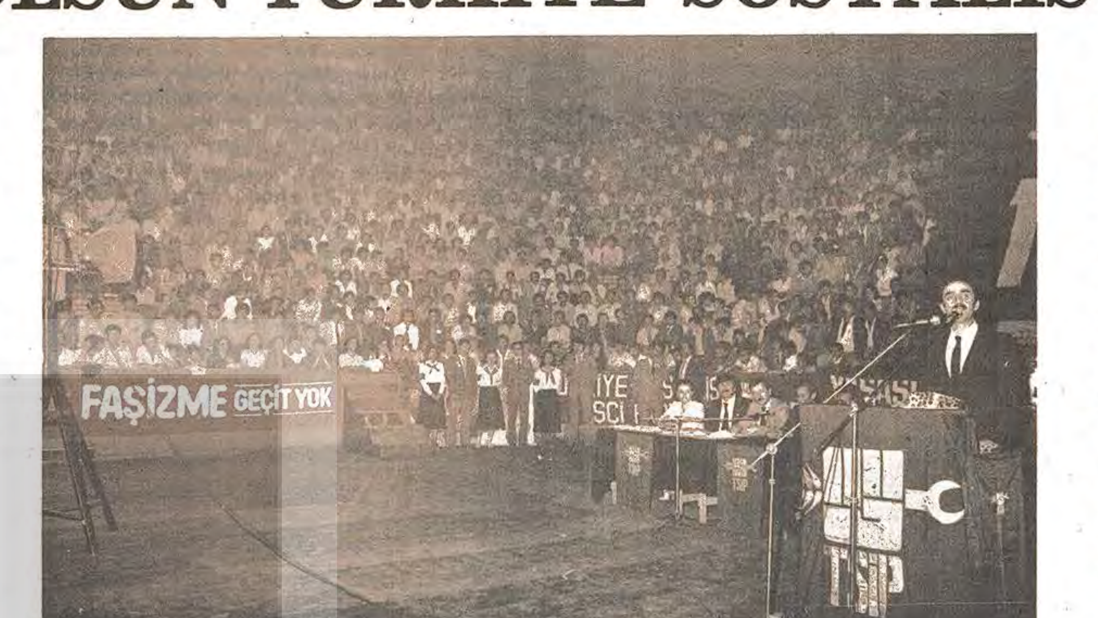

6. kuruluş yıldönümü toplantımıza katılarak, bizleri onurlandıran konuklarımız, merhaba!

Ve benim yiğit, fedakâr, sabırlı sosyalist kardeşlerim, Türkiye Sosyalist İşçi Partililer, merhaba!

Sizlere yurtdışında çalışan işçi kardeşlerimizin ve dostlarımızın selamlarını getirdim, merhaba!

Kardeşlerim, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kurulduğu zaman, şöyle diyorduk: «Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 4. yıldönümünde kurulmuş olmasının çok büyük anlam ve önemi vardır. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi 1970 15-16 Haziran büyük İşçi Direnişindeki politik boşluğu gidermek amacıyla o günlerin yıldönümünde kurulmuştur. Ve bu görevini mutlaka yerine getirecektir.»

İşte bu toplantı bu sözümüzün kanıtıdır. Sağ olun!

TSİP 6. yılını doldurdu. Dünya işçi sınıfı hareketine bakıldığı zaman genç bir parti. Ama TSİP 1970'lerden bu yana gelişen işçi sınıfının bilimsel hareketinin gerçek mirasçılarından birisi olduğunu kesinlikle burada kanıtladı. Sağolun!

TSİP, 6 yılda çok mesafe aldı. Siz buraya katılan kardeşlerim bunun en yakın tanıklarısınız. 6 yılda burjuvazinin çeşitli baskılarına göğüs gerdi, çeşitli badireler anlattı ve bütün bunların üstesinde gelmeyi bildi, bugülere erişti, çünkü TSİP; 1) Bilimsel temeller üzerinde kurulan ve işçi sınıfının ideolojisini kendine rehber edinen, politikasını yaratıcı bir şekilde tesbit edip uygulayan, proletarya enternasyonalizmine sonuna kadar bağlı; 2) Bütün bu ilkeleri benimsemiş, yiğit, fedakâr, yılmayan siz arkadaşlarımın omuzlarında yükselen bir partidir.

Kardeşlerim, 6. yılımızı bitirirken erişmiş olduğumuz gelişme çizgisi gerçekten sevinç vericidir, gerçekten umut vericidir. Ve ilerisi için bizi daha çok cesaretlendirmektedir. TSİP bugün burada emekçi halkın iktidar mücadelesinde ona yön gösterdiğini, ona öncülük ettiğini bir kez daha ispatlamış ve onu gerçek kurtuluşa götüreceğini hepimize müjdelemiştir.

Kardeşlerim, TSİP bu gelişme seviyesine ve çizgisine gelmesini ilk başta politikasını doğru tespit etmesine ve yaratıcı bir şekilde fedakârlıkla uygulamasına borçludur. Onun için de biz bugün eriştiğimiz seviyede, yarın daha güçlü mücadele verebiliriz, bugün içinde bulunduğumuz şartları gerçekçi bir şekilde değerlendirerek ve ideolojimizi bu somut şartlara yaratıcı şekilde uygulayarak, daha yüksek başarılar elde edebiliriz. İşte onun için de, burada kısaca içinde bulunduğumuz şartların bir değerlendirmesini yapacağız ve arkasından bizi bekleyen büyük problemlere nasıl el atmamız gerektiğine de bir daha dikkat çekeceğiz.

TSİP, uzun süre öncesinden en az üç-dört yıl öncesinden bugüne gelen gelişmeleri açıkça tespit etti.

Bunda gerçekten onun gerçekçi politikasının ve bilimi yaratıcı şekilde Türkiye şartlarına uygulamasının önemli bir rolü oldu. O halde biz, —böylesine önemli bir avantajımız varsa— bugün de bu özelliklerimizi değerlendirmek zorundayız.

Yolda gelirken aldığım haberler, tümüyle detaylı bir siyasi çerçeve çizmemizi mümkün kılmıyor. Ancak tesbit edebildiğim kadarıyla —ve yurtdışında herkesin tesbit edebildiği kadarıyla— Türkiye tam bir dönüm noktasında. Bu dönüm noktasında olması uzayıp giderken, siyasi olaylar daha da hızlanma eğiliminde. Son olarak Halk Partisi'nin hükümeti düşürmek için vermiş olduğu gensoru önergesi gündeme geldi.

Son birkaç aylık süre boyunca, özellikle 1 Mayıs'tan bu yana ise faşist hareket alabildiğine hızlı bir tırmanış içerisinde, daha önceleriyle kıyaslanamayacak bir yoğunlukla saldırılarını artırıyor. Bir yandan zaten içinden çıkılmaz hale gelmiş olan ekonomik bunalım egemen çevreleri daha sert baskı tertipleri almaları doğrultusunda cesaretlendirirken, bir yandan da yığınlar, pahalılığa, acıya ve zulme karşı mücadele ediyorlar. Ekonomik durumun berbatlığının yanısıra, ve onunla paralellik gösteren bir politik krizle de karşı karşıyayız. Son olarak verilen gensoru önergesiyle birlikte, Türkiye'de politik gelişmeler çok daha hızlanabilir. Önümüzdeki günlerde Ankara'da NATO'nun yüksek düzeyde bir toplantısı olacaktır ve bu toplantı sonucunda işbirlikçi güçlere birtakım yollar gösterilebilir, bunları uygulaması için kolaylıklar sağlanabilir. Onun için önümüzde bizi bekleyen zor bir dönem olduğunu bileceğiz ve bu zor döneme göre TSİP'in politikasını tesbit edeceğiz.

Kardeşlerim, Türkiye'nin içinde bulunduğu derin bunalıma yurtdışından çeşitli yerlerden de bakışlar getirenler var, görüşler getirenler var. Hemen hepsinin, —belki de kuşbakışı diyebileceğimiz— bir bakışla getirdikleri görüş bir noktada düğümleniyor. Türkiye'de faşist bir dikta kapıda, eşikte beklemektedir. Faşist bir diktaya karşı, bir baskı rejimine karşı emekçileri, işçileri hedef alacak böylesi bir baskı rejimine karşı Türkiye'nin demokrasi güçlerinin bir an evvel kendisini toparlaması ve mücadeleyi yaratıcı bir şekilde geliştirmesi gerekmektedir. Yapılan tespit budur. TSİP'in de yıllar önce bu noktada yapmış olduğu tesbit buydu. TSİP, yıllar önce AP'nin ve yandaşlarının açmazını kesinlikle ortaya sermiş ve bu politikanın kesinlikle iflas edeceğini belirtmişti. Etti de! Ve bunun arkasından bildiğimiz gibi bir sosyal demokrat dönemden geçtik. Sosyal demokrat döneminde de Türkiye emekçi halkı için, hatta demokrasiye bel bağlayanlar için de bir aldanma olacağını ve onlara hiçbir zaman gerçek kurtuluş yolunu göstermeyeceğini söyledik. Bu dediklerimiz çok kısa bir süre içinde gerçekleşti ve burjuvazinin geleneksel diyebileceğimiz politikasıyla sosyal demokrat diyebileceğimiz politikası sırasıyla iflas etti. Şimdi bunların karmalarından yararlanma yolları güdülüyor. Fakat bunların da Türkiye için kurtuluş yolu olmayacağı her geçen gün daha çok anlaşılıyor. İşçi sınıfı emekçi yığınlar daha hızla yeni arayışlar içerisine giriyorlar ve kendi gerçek kurtuluşlarını görmeye çalışıyorlar, gördükçe partimiz etrafında kümeleniyorlar ve sosyalizm mücadelesine yürekten katılıyorlar.

Ancak önümüzdeki dönemde şayet faşizme geçit vermemek istiyorsak hepimizin birlikte yapacağı çok önemli görevler vardır. TSİP bu görevleri de defalarca açıklıkla tesbit etmiş ve gerekli her türlü yaratıcı girişimde ve çabada bulunmuştur. Bundan böyle de bu misyonunun mutlaka yerine getirmeye çalışacaktır.

İçinde bulunduğumuz şartlarda neler yapılması gerektiğini, işçi sınıfının büyük önderlerinden Dimitrov yoldaş belirlemiştir. Bu tespit açıkça ve en kalın çizgileriyle faşizmden çıkarı olmayan herkesin tek bir cephede birleşerek faşizme ve gericiliğe karşı mücadele etmesinin zorunluğudur. TSİP bu mücadelenin güçlendirilmesi, geliştirilmesi ve faşizme karşı olan tüm toplum güçlerinin tek bir demokratik birlik cephesinde birleştirilerek, örgütü mücadelenin sağlanması doğrultusunda yılmaz çabalar vermiştir ve vermektedir. Yapılacak iş bu doğrultudaki gelişmeleri hızlandırmaktadır.

TSİP bu çok önemli tespiti yaparken ve bu doğrultuda çabalarını yoğunlaştırırken aynı zamanda ülkemizdeki sosyalist hareketin birliği konusunu devamlı gündeminde tutmuş, sosyalistlerin tek bir çatı altında toplanmaları için, kurulduğu günden bu yana devamlı mücadele vermiş, bu doğrultuda her türlü çabasını seferber etmiştir ve önümüzdeki günlerde de etmeye devam edecektir. Sosyalist birlik meselesi, demokrasi saflarının geniş birlikteliği için çok önemli problemlerden biridir, bildiğiniz gibi. Ve madem ki böylesi bir demokrasi cephesinin mimarı sosyalistler, bilimsel sosyalizme inananlar olmuştur, dünyada da böyle olmuştur, o halde her şeyden evvel onların güçlü birliğini sağlamak, onların tek bir çatı altında toplanmalarını sağlamak, ve mücadeleyi bu doğrultuda geliştirmek gerekir. Ancak hemen bir noktanın altını çizelim. Bugün sosyalistlerin birliği meselesi gündeme gelmiş olmasına rağmen bu bir anda sağlanamıyorsa —ki hayatın sürüşü de böyledir, faşizm kapıda beklemektedir— hiç bir zaman demokratik birlik meselesine ara vermeden demokrasi saflarının güçbirliği için çaba göstermeyi elden bırakmamak şarttır. Her zaman tespit ettiğimiz gibi, bu iki süreç birbirini tamamlayan, olgunlaştıran süreçlerdir. Bir yandan sosyalistlerin birliği için mücadele ediyoruz, edeceğiz, bir yandan da en geniş demokrasi saflarının, faşizmden çıkarı olmayan kim varsa onları bütün toplumsal muhalefet katmanları olarak biraraya toplanmalarına, tek bir merkezden faşizme ve gericiliğe karşı örgütlü olarak seferber edilmelerine çaba gösterdik, bundan sonra da göstereceğiz. Ve bu iki mücadeleyi TSİP şimdiye kadar bünyesinde bütünleştirmiştir, bundan sonra hayatta bütünleştirmek için olanca çabasını sarfedecektir.

Kardeşlerim, bu konuda partimizin çabalarının neler olduğunu biliyorsunuz. Bunları teker teker burada ele almak ve konuyu uzatmak niyetinde değilim. Ancak içinde bulunduğumuz şartların kritikliği bizi çok daha elimizi çabuk tutmaya sevk etmektedir. Bu nedenle bu konulardaki olumsuzlukların üstesinden gelmek için alabildiğine esnek bir politika, fakat ilkelerden taviz vermeyen bir politika yürütmekle yükümlüyüz. TSİP kurulduğundan bu yana proletarya enternasyonalizminden ve bilimsel sosyalizmden en ufak bir taviz vermemiştir. Bundan sonra da vermeye niyeti yoktur ve olmayacaktır. Bu nedenle sosyalist hareketin birliği mutlaka bu temeller üzerinde yükselmek zorundadır.

Kardeşlerim, TSİP bir yandan sosyalist hareketin birliği için çabaları sürdürürken, bu konuda taviz vermeyen, fakat esnek, yapıcı, olumlu çabalarını sürdürürken, bir yandan da ülkemizdeki demokrasi güçlerinin biraraya toparlanması için çaba gösteriyor. Ülkemizde geniş bir sol muhalefet, toplumsal muhalefet olduğunu tüm dünya kabul ediyor. Türkiye'nin içinde bulunduğu zorluklardan çıkışının bu toplumsal muhalefetten, bu güçlü potansiyelden kaynaklanacağını herkes dile getiriyor. Ve hepimiz biliyoruz ki bütün mesele bu güçlü potansiyeli, yaratıcı ve etkin olarak harekete geçirebilmektir.

Bakınız, Halk Partisi bir gensoru önergesi vermiştir ve hükümeti düşürmek istemektedir. Ancak burada da Halk Partisi yöneticileri, kendilerinin kesin olarak hangi amaca ulaşmak istediklerini bilmemekte, bilememekte, tespit edememektedirler. Çünkü onlar her şeyi parlamento sınırları içerisinde halletmek, çözümlemek sevdasındadırlar. Oysa sosyalistler elbette ki parlamento çalışmasını gözönünde tutarlar ama onlar için esas olan kitlelerdir, yığınlardır, işçi sınıfıdır, emekçi milyonlardır. Ve onları aktif olarak politika sahnesine çekebildikleri, onları iktidar mücadelesine seferber edebildikleri ölçüde başarı kazanabileceklerini çok iyi bilirler. Oysa Halk Partisi en çok yığınlardan ürkmektedir. 22 aylık iktidar döneminde onlar yığınların gerçekten arzulu oldukları anti-faşist mücadeleyi engellemek için her tertibe başvurmuşlardır. Ve hiçbir zaman yığınların mücadelesiyle faşizmin geriletilebileceği gerçeğini görememişler, aksine sıkıyönetim uygulamalarına gitmişler, yeni baskı kanunları hazırlama yoluna gitmişler ve meydanları yığınlara kapatma yoluna gitmişler, çeşitli yasaklamalar getirmişlerdir. Bu yoldan faşizmin engellenemeyeceği, aksine zorbalığın daha azacağı olaylarla ortaya çıkmıştır.

Ve bugün sosyal demokrasi hâlâ eski, kendi bindiği dalı kesen, yığınlara güvenmeyen politikasını sürdürmek istemektedir. Oysa bizler için önemli olan yığınlardır, yığınları faşizme karşı aktif olarak seferber edilmesidir ve onların güçlü çabalarıyla faşizmin geriletilmesi, faşizme geçit verilmemesi ve giderek faşizmin mezarına gömülmesidir. Bugün Halk Partisi parlamento esaslarına dayanarak hükümeti düşürmek istemektedir, bundan ne kadar sonuç alınacağı belli değildir, çünkü yapılan bir oturumda parlamentoda çoğunluk dahi sağlanamamıştır. Önümüzdeki dönemde burjuva partileri arasındaki hesaplaşmaların ve pazarlıkların da nasıl geçeceği belli değildir. Oysa TSİP bu hükümetin düşürülmesini kitle hareketlerinde yığınların demokratik hak ve özgürlüklerle mücehhez olarak seferber edilmesinde görmektedir. Ki yegâne geçerli olan da budur. TSİP halkımıza hayat pahalılığından, zulümden, açlıktan ve işsizlikten başka hiç bir şey getirmeyen ve vaadet meyen bugünkü yönetimin iş başından gönderilmesi için elinden geleni yapmıştır, yapmaktadır. Ve önümüzdeki dönemde de elbette ki bu hükümetin düşürülmesi Türkiye emekçi halkının gündemindedir. Ama Türkiye emekçi halkı bu gündem maddesini yerine getirirken, mutlaka ve mutlaka sosyalistlerin önderliğinde geniş bir demokratik cephede geniş bir anti-faşist cephede örgütlenmek ve mücadelesini böyle yürütmek zorundadır. Bu sağlanabildiği takdirde bugün halka kan kusturanlar yerlerinde duramıyacaklardır. Nasıl Şah despotizmi Amerikanın Ortadoğudaki en güçlü kalesi yıkılıp gittiyse Türkiye'de gerici hükümetler de iktidar etme olanağını bir daha bulamıyacaklardır.

Kardeşlerim, bu mücadeleyi sürdürürken kendimize doğru hedefler tesbit etmek ve halkın çıkarlarını belirleyen tüm uygulamaları, metodları yerli yerinde değerlendirmekle yükümlüyüz. Bu an için geçerli olan faşizmin zorbalığına geçit vermemek, yığınları zorbalığa karşı seferber etmek, faşizmin saldırılarına karşı kendimizi savunmak ve demokrasi mücadelesini, demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkarak geliştirmektir. Türkiye'de demin de söylediğim gibi güçlü bir muhalefet potansiyeli mevcuttur. Bakınız, dünyanın hiçbir yerinde olmayan ölçülerde, Türkiye İşçi sınıfı olsun, emekçi halkın diğer kesimleri olsun meslek örgütleri olsun son derece ileri bir sol muhalefet göstermektedirler. Sol muhalefet şimdilik örgütlü bir şekilde tek bir merkezden yönlendirilemiyorsa bunun eksikliğini kendimizde aramak zorundayız. Ve o tesbiti yapıyorsak bu eksikliği gidermek için de mücadele etmek, olanca esneklikte çaba göstermek zorundayız. Türkiye'de işçi sınıfının en ileri kesimlerini bünyesinde barındıran bir Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu, DİSK vardır. Türkiye öğretmenlerini kapsayan, onları kucaklayan ve onları yiğitçe mücadele içine iten, sıkıyönetim tarafından kapatılmış bir TÖB-DER vardır. Türkiye'de teknik elemanlar vardır. Türkiye'de doktorlar vardır, Türkiye'de diğer toplum kesimleri vardır. Türkiye'de geniş bir emekçi köylü vardır. Türkiye'de ırkçı şoven baskı altında kalan milyonlar vardır. Bütün bu güçlerin el birliği etmeleri ile mutlaka ve mutlaka demokratik bir mücadele örgütlenmeli, faşistlere, gericilere dur denmeli ve Demirel Hükümeti böylesine güçlü bir muhalefetle iş başından götürülmelidir.

Bu süreç boyunca kardeşlerim, evet kardeşlerim, önümüzdeki mücadele süresi boyunca tüm halk güçlerini örgütlü mücadeleye çekeceğiz. Ancak, mücadele sürecinde yaratıcı olarak, demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkmak, bunları hayata geçirmek, bizim de başlıca üzerinde duracağımız nokta olmalıdır. İçinde bulunduğumuz şartlarda Türkiye'de çeşitli dikta uygulamalarına heveslenenler pek çoktur. Türkiye burjuvazisi demokrasi düşmanlığını, Güney Kore tipi bir diktatörlüğü açıkça savunarak ve isteyerek kanıtlamıştır. Ki o Güney Kore kökünden sarsılmış, orda ne menem insanlık düşmanı Amerikan'cı bir yönetimin bulunduğu bütün dünya kamuoyuna kanıtlanmıştır. Bu burjuvazi, onun desteklediği, onun beslediği çeşitli karanlık güçler, emperyalizmden aldıkları yardımlarla ve onların gizli açık ajanlarının katılmalarıyla çeşitli denemeler içinde bulunabilirler. Zaten Türkiye'nin dört bir yanında her gün bu çeşitten söylentiler yayılmakta ve yürümektedir. İşte böylesine bir tehlike de karşımızda bulunmaktadır. Böylesine bir tehlikeye karşı içinde bulunduğumuz şartlarda emekçi halkın iyi kötü sahip çıktığı demokratik hak ve özgürlüklere daha fazla sahip çıkmak, bunları korumak, geliştirmek en başta gelen görevlerimizden birisidir. İçinde bulunduğumuz ekonomik ve politik krizi bu çeşitten denemelerle atlamak isteyen burjuvazi şimdiden bilinmelidir ki karşısında güçlü bir demokratik direniş bulacaktır. Zaten faşist saldırganlığın uzun yıllar boyunca uyguladığı zorbalık karşısında emekçi halkın boyun eğmemesi en büyük güvencemizdir. Emekçi halk ne kadar zorbalık uygulaması yapılırsa yapılsın boyun eğmemiş bir toplantısına kurşun sıkılmışsa başka bir toplantıyı daha güçlü düzenlemesini bilmiş ve böylesine baskı uygulamalarına karşı çıkacağını her zaman kanıtlamıştır. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin burada yaptığı bu toplantı da bunun başta gelen kanıtlarından birisidir.

Ancak kardeşlerim, yığınların faşist zorbalığa karşı baş eğmeye niyetli olmamaları yetmez. Faşist zorbalığa karşı, örgütlü olarak tüm demokratik hak ve özgürlüklerden yararlanmak, mücadele etmek gerekir. Şayet içinde bulunduğumuz siyasi bunalım daha kritikleşir ve bu hükümet gitmek zorunda kalırsa onun arkasından çeşitli tertiplere girmek isteyen çevrelerin çeşitli tezgahlar uygulamak isteyen çevrelerin iştahı da kabarabilecektir. Bu boşluktan MHP, faşist MHP daha fazla yararlanmayı umabilecektir. İşte bu nokta da demokratik hak ve özgürlüklere daha fazla sahip çıkılması büyük önem kazanmaktadır. Bu gidiş önümüzde bir seçim ihtimalini gündeme getirebilir. Zaten hep duyduğumuz gibi çeşitli çevreler bir seçim ihtimalini gündeme getirmektedir. Şayet içinde bulunduğumuz şartlar daha kritikleşirse —ki iyice kritikleşmiştir, siyasi bunalım iyice derinleşmektedir— bu takdirde seçim demokratik halk ve özgürlüklerin kullanması doğrultusunda bir gelişme sayılmalıdır, sayılabilir. Sosyalistler için elbette ki seçim önümüzdeki dönemde bir iktidar aracı olmıyacaktır. Ancak gene vurgulayarak söylüyorum, madem ki anti-faşist mücadele demokratik hak ve özgürlüklere sıkıca sahip çıkılması ve onların korunması mücadelesidir, onların geliştirilmesi mücadelesidir, önümüzdeki dönemde partimiz ve tüm demokrasi güçleri böyle bir ihtimale karşı hazırlıklı olmak, onun gereklerini yerine getirmek zorundadırlar. Ülkemizde milyonun üstünde sol bir potansiyel olduğu dile getirilmektedir. Bu potansiyel Halk Partisinden toptan kopmuştur. Yeni aranışlar içindedir. Ve etrafında kümeleneceği bir cazibe merkezi aramaktadır. TSİP'nin bunca gelişmesinin nedenlerinden birisi de budur. Ancak bizim hedeflerimizden bir tanesi, defalarca vurguladığımız gibi tüm demokrasi güçlerinin güç birliğidir. Tüm sol güçlerin birlikte mücadelesidir. Önümüzde bir seçim olacaksa partimiz bu meseleyi önemine yakışır derecede değerlendirmeye kararlıdır. Böylesine bir seçim içinde daha oy sandığından ümidini kesmemiş yığınlara, bir cazibe merkezi göstermek için onların faşizme karşı direnmeye kararlı olduklarını göstermek için çaba sarfedecek ve bu konuda birlikçi politikaların en esneğini, fakat en ilkelisini mutlaka uygulayacaktır.

Kardeşlerim, TSİP altıncı yılını doldurdu. Genç bir partiyiz, fakat bu gençliğimizle kıyaslanmıyacak bir gelişkinliğimiz var. Şöyle geriye doğru bir bakıyorum ve yaptığım çok önemli bir tespit var. TSİP bunca kısa tarihinde Türkiye'de erişilmedik bir başarıya ulaştı. O da şudur. TSİP Türkiye'de dediğini yapan, yerine getiren tek partidir.

Kardeşlerim, bunu içi boş bir ajitasyon cümlesi olarak söylemedim. Bu bir değerlendirmenin sonucudur. Bakınız Türkiye politik arenasına. Bir Adalet Partisini alınız ele. Yıllardır yenilgiden yenilgiye uğramaktadır. Son seçimlerde elde ettiği nispi ilerleme dahi onun oylarında mutlak bir artıştan ötürü değildir. Ve bugün emekçi halkın bunca pahalılıktan, zamdan, devalüasyondan sonra AP'ye girecek gözü kalmamıştır. AP, demiş olduklarının hiç birini yerine getirememiş, hiç bir zaman tek başına iktidar partisi olamamıştır.

Bakalım diğer burjuva partilerine. İşte MSP, neler söylemiştir! Demiştir bu seçimlerde tek başıma iktidardayım! Bunları açık açık ilan etmiştir. Hâlâ olduğu yerde durmaktadır. İşte Halk Partisi! Yeni bir düzen demiştir. Ve pek çok şeyler vadetmiştir. Dediklerinin hiç birini yapmamıştır. Ekonomiyi iyice batağa sürüklemiş ve halktan da dehşetli bir şamar yemiştir. İşte faşist parti MHP! O da ilân üstüne ilân etmiştir, tek başına iktidara geleceğiz demiştir. Şu kadar milletvekili demiştir, bunca zorbalık uygulamıştır, halbuki halkımız hâlâ daha zorbalık karşısında baş eğmemiştir. Ve faşizme geçit vermemeye kararlı olduğunu belirtmiştir.

Bakalım diğer partilere, bizimle birlikte aynı platformda olanlara. Bunlar neler demişlerdir? Bir tanesi yıllar öncesinden «Ulusal Demokratik Cephe» çağrısı yapmıştır. İçi boş, kof bir slogan olduğunu söylemişizdir. Ve nitekim aynen böyle olmuştur. Bugün UDC diye bir şey yoktur, olamaz da..

Kardeşlerim, neden böylesine sloganlar [illegible]mamaktadır? Çünkü bunları ileri atanlar ger[illegible]ini yerine getirememektedir, en azından. Ve Tü[illegible]ye şartlarının, somut şartlarının somut tahlille[illegible]den hareket etmemekte, —bilimi Türkiye şartlarına yaratıcı olarak uygulayamamaktadırlar. Onun için de — sadece bir örnek verdim — çeşitli hedefler göstermiştir, bu hedeflerin hiç birini gerçekleştirememiştir. Gerçekleştiremez de! Çünkü politikaları gerçekçi değildir, çünkü çıkış noktaları doğru değildir.

Bir diğer, plâtformumuzda yer alan bir diğer parti de, kendisinin tek parti olduğunu, tek parti olmakta kalacağını ve diğerlerinin yok olacağını iddia etmiştir. İşte burası bu politikaya en açık cevaptır. Ve kendisi de böylesi bir politikanın iflas ettiğini itiraf etmiştir. Çünkü gerçekçi bir noktadan hareket etmemiştir.

Kardeşlerim, bu tesbiti şunun için yaptım. Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin gerçek yerini bir kez daha kanıtlamak ve onun yerini belirlemek için Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin dışında, bugün Türkiye politikasında, politik arenasında yer alan hiçbir parti sözünü yerine getirememişken, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi sözlerini adım adım da olsa yerine getirmiştir, getirecektir. Nedir bunlar?

Kardeşlerim, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, sosyalist hareketin birliğini öngörmüştür. Tüm bilimsel sosyalistlerin tek bir çatı altında birleşmesini baştan beri tesbit etmiştir. Bu doğru politikasını uygulamaya koymuştur bu politika adım adım başlangıçta çok yavaş gitse de adım adım gelişmiş, bugünkü noktasına erişmiştir, bu partimizin bir zaferidir.

Kardeşlerim, politikamızın doğruluğunu kanıtlayan bu çok önemli bir göstergedir ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bu konuda dediğini yapan bir parti olmuştur.

Kardeşlerim, bir tek konu değil, birçok konu vardır, bellibaşlı iki tanesini sayacağım. Birisini söyledim, ötekisi ise şudur. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi faşizme karşı mücadelenin temel gereklerini bilimsel olarak tespit etmiş ve bu politikasını da uygulamaya koymuştur. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi boş lâflar etmekle yetinmemiştir. Herkes birlik çağrısında bulunmuştur, bulunmaktadır. Defalarca bu yapılmaktadır, yapılmıştır. Fakat birlik çağrıları havaya yapılmıştır, muhatap aranmamıştır. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ise, — kimlerdir demokrasi cephesinde yer alacaklar, nasıl yer alacaklardır, nasıl bir mücadele sürecinden geçilecektir bunun siyasi muhtevası ne olmalıdır, bunlarla nasıl ilişki kurulmalıdır? — Bütün bunları tesbit etmiş ve gereklerini yerine getirmiştir. Burası çok önemlidir. Bugün Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin Türkiye şartlarının somut tahlilinden yola çıkarak yaratıcı bir şekilde uygulamaya koyduğu Demokratik Birlik cephesi de adım adım gerçekleşme yolundadır ve mutlaka gerçekleşecektir. Çünkü Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bilimden hareket etmektedir, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Türkiye'den hareket etmektedir.

Kardeşlerim, işte size çok önemli iki nokta ki, Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin dediğini yapan bir parti olduğunu gösteriyor. Bu bizi bütün partilerden ayıran önemli bir noktadır. Ve bize ilerisi için de umut veren budur. Biz doğru tesbitler yaparız, biz doğru politika uygularız, çünkü biz bilimden hareket ederiz, çünkü biz Türkiye'nin gerçeklerine hareket ederiz, çünkü biz yaratıcı bir şekilde bu politikayı hayata geçirmeye çalışırız. İşte siz Türkiye Sosyalist İşçi Partililere olan güvenimiz buradan kaynaklanmaktadır. Türkiye Sosyalist İşçi Partililerin, Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin hergün daha ileriye doğru gelişeceğine ve emekçi halkımıza öncülük edeceğine güvenimiz bu önemli noktalardan kaynaklanmaktadır. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi dediğini yapan bir partidir.

Kardeşlerim, önümüzdeki sürecin zor olacağını hepiniz biliyorsunuz. Ama her geçen gün daha çığlaşarak büyüyorsunuz. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bilimsel sosyalizmin kitleler içinde yığın-

Devamı s. 7, sü. 3'de

Abu Firaz, Yalçın Yusufoğlu ile

Abu Firaz'ın mesajı

Filistin Devrimi adına ve Filistin Arap halkı adına, halklarımızın kardeşliği adına, bölgemizin içinde bulunduğu zor ve tehlikeli koşullarda Partinizin 6. Kuruluş Yıldönümüne en iyi dileklerimizi iletiriz.

Bizim, Filistin halkının bugünkü mücadelesi Amerikan emperyalizmine ve siyonizme karşıdır.

Size ve bütün dünyadaki devrimcilere söz veriyoruz ki, emperyalizm bölgemizde ve dünyada yok edilinceye kadar, işgal edilmiş bütün Filistin toprakları kurtuluncaya kadar ve onun üzerinde bağımsız Filistin Demokratik Devleti kuruluncaya kadar bu mücadele sürecektir.

Yaşasın Filistin ve Türkiye Halklarının Dostluk ve Dayanışması!

Zafere Kadar Devrim!

ABU FİRAZ
FKÖ Temsilcisi

Yığınsal parti, yığınsal kutlama!

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin altıncı kuruluş yıldönümü toplantısı 21 Haziran 1980 günü Ankara'da, Atatürk Spor Salonunda yapıldı. On bini aşkın bir topluluğun, ilgi, heyecan ve büyük bir coşkuyla izlediği toplantı, hangi yönünden bakılırsa bakılsın, TSİP'in siyasal hayatımızdaki belirleyici yerini bütün görkemiyle ortaya koyuyor, Bağımsızlık - Demokrasi - Sosyalizm mücadelesinin göz kamaştırıcı güvencesini gösteriyordu.

Toplantıya, Filistin Kurtuluş Örgütü Ankara temsilcisi Abu Firaz, TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın, sosyalist birlik plâtformundan Fevzi Şolt, Devrimci Demokratlar adına Faruk V. Ahmetoğlu, Köy-Koop Genel Başkanı Nedim Tarhan, CHP milletvekillerinden İsmail Hakkı Öztorun, İsmail Akın, İskan Azizoğlu, Ferhat Aslantaş, Kemal Anadol ve Mardin bağımsız milletvekili Nurettin Yılmaz da katıldılar. «Özgür Filistin!» şiarıyla karşılanan FKÖ temsilcisi Ebu Firaz, salonu tıklım tıklım dolduran coşkuyu zafer işaretiyle selâmlarken, «Faşizme Karşı Birleşelim!» sloganı, toplantıyı izleyen tüm anti-faşist güçlerin temsilcilerini derinden etkiliyordu.

Çok sayıda demokratik örgüt başkanının ve sendika liderinin de konuk olarak katıldığı TSİP'in altıncı kuruluş toplantısı, Parti'nin, önüne koyduğu hedefleri gerçekleştirmeye muktedir, halka verdiği politik taahhütleri yerine getirmeye yetenekli, bilimsel sosyalizmin ve proleter enternasyonalizminin örgütsel ve ideolojik güvencesi olduğunu ve olacağını, dostlarımıza ve sınıf düşmanlarımıza, unutulmaz bir örnek olarak sundu. Parti militanlarının gözünde, yığınsal parti perspektifini daha da somutlayan 6. kuruluş toplantısı, bilimsel politik mücadelenin, yiğit ve fedakâr mücadelenin, kararlı ve azimli mücadelenin Türkiye şartlarında ve kısa bir dönemde, neleri elde edebileceğinin ve hangi hedeflere yönelme hakkını kazanacağının güzel bir örneği oldu.

Anadolu'nun çeşitli illerinden gelen parti ve gençlik folklor ekiplerinin, halk türküleri korolarının ve sanatçı Turan Engin'in çeşitli gösteriler sunduğu toplantıda, Parti Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz'a çeşitli parti örgütleri ve kuruluşlar, muhtelif hediyeler verdiler Genel Başkana ve Genel Sekretere, altından yapılmış birer Parti rozeti taktılar.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 6. Kuruluş Yıldönümü Toplantısı'nın açış konuşmasını yapmak üzere kürsüye gelen Genel Başkan Ahmet Kaçmaz'ı on bin kişi coşkuyla ve partinin sloganlarıyla selâmlıyordu.

(Ahmet Kaçmaz'ın konuşmasının tam metnini 3. sayfamızda yayınlıyoruz.)

Daha sonra TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın söz alarak, «Bugün, ülkemizin Cumhuriyet tarihinin en bunalımlı dönemini yaşadağını» söyleyerek, bunalımın nasıl sonuçlanacağı sorusunu şöyle ifade etmiştir:

«Anti-faşist, anti-emperyalist, anti-tekel, anti-şovenist mücadele, sosyalizm doğrultusunda bağımsızlık, demokrasi mücadelesi adım adım yeni mevziler kazanacak mıdır?» Sargın, bunun «işçi sınıfımızın birliğine, cephe ve eylem birliklerine» bağlı olduğunu, bu birliğin temelinin ise, «işçi sınıfının politik hareketinin birliği» olarak alınması gerektiğini söyledi. TİP Genel Sekreteri, konuşmasında, bu birliğin belirleyici konumda bulunmakla birlikte, «önce bilimsel sosyalist hareketin birliği, sonra cephe veya bunun tersi gibi öncelikler koymanın» doğru olmayacağını belirterek, özetle şöyle dedi: «Nesnel olarak olgunlaşmış, çözülme durumundaki ve kendisiyle birlikte diğer birçok sorunun çözümünü de yönlendirecek bu sorun, elbette kendiliğinden çözüme ulaşmayacaktır. Önemli olan, çabalarımızın, bizim öznel nitelerimizden bağımsız olarak, olgunlaşmış bir durumda dayatan sorunun, en kısa sürede ve en uygun bir biçimde çözümüne bir katkı mı, yoksa fren mi olacağıdır.»

Daha sora, «Sorunun çözümü çetin bir süreçten geçecektir» diyen Sargın, «yürünecek uzun mesafe, aşılması gereken engeller» olduğunu savunarak, «ama, bilimsel sosyalist harekette ilkeli, işlevli gerçek birliğin sağlanması ertelenemez bir görev olarak karşımızdadır. Ve yineliyorum: Bizler bu görevi yerine getirmekteki bilinçliliğimiz, kararlılığımız, içtenliğimizle tarih sahnesindeyiz ve sınavdayız.»

Konuklardan Fevzi Şolt, yaptığı konuşmada, «Son bir yıl içinde tekellerin emperyalistlerle ilişkilerinde önemli ilerlemeler olduğunu, CHP üst yönetiminin tutarsızlığından yararlanan, AP azınlık hükümetinin kurulmasını sağlayan gerici güçler, açık faşist diktatörlüğe giden yolda bütün kurumlarıyla saldırıya geçtiklerini» vurgulayarak özetle şöyle dedi: «Faşist tırmanışın hızının artırılması, IMF dayatmalarıyla bunalımın yükünün emekçilere yıkılmaya çalışılması, yeni kölelik anlaşmaları ve Anayasa'yı değiştirme girişimleri aynı sürecin belirtileridir.» Fevzi Şolt, ülkeyi aydınlığa çıkaracak yolun «bilimsel sosyalizmin ana ilkelerinde anlaşma durumunda olan politik güçlerin eylem birliği» olduğunu savunmuştur.

Devrimci Demokratlar adına konuşan Faruk Vakıf Ahmetoğlu, «faşist MHP'nin desteğindeki AP azınlık hükümetinin TİSK, TÜSİAD ve emperyalist finans kuruluşlarının kanlı reçetelerini hükümet programı olarak uygulamaya koyduğunu, demokratik hak ve özgürlükleri tırpanlamak için yeni baskı yasaları hazırladığını, devlet terörünü yükselttiğini, ikili anlaşmalarla ülke topraklarının ABD'ye satıldığını, amaçlarının toplumsal muhalefeti kırarak emekçilerin sesinin kısılması olduğunu» belirttiği konuşmasında özetle şunları söyledi:

«Bunlar tüm demokrasi güçleri tarafından reddedilecektir. Unutulmasın ki, başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm emekçi kitleler açısından çare, burjuvaziyi kendi çaresizlik duvarının ardında kuşatmaktır. Çarenin ilk adımı ise, tüm demokrasi güçlerinin cephe ve eylem birliğinin örülmesidir.» Ahmetoğlu, konuşmasında, «ırkçı, şoven, asimilasyoncu baskılarla ulusal demokratik muhalefetin ezilemeyeceğini» de vurgulayarak, «ulusal baskıya son verilmesi gerektiğini, bunun Helsinki Sonuç Belgesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve İnsan Hakları Evrensel Bildirisi gibi T.C.'nin de altına imza koyduğu uluslararası anlaşmaların gereği» olduğunu hatırlattı. «İki halkın ortak mücadelesini örgütlemek ve ortak düşmana karşı ortak çıkışlarını gerçekleştirmek görevinin kendisini dayattığını» savunan Ahmetoğlu, konuşmasını şöyle bitirdi: «TSİP kongreleri birer demokratik birlik plâtformu oldu. TSİP'in, ezilen ulus milliyetçiliğini yıkma doğrultusunda elindeki tüm araçları kullanması, halklarımız arasındaki güveni örmede gerçekten değerli çabalardır.»

Daha sonra Mardin bağımsız milletvekili Nurettin Yılmaz söz alarak, konuşmasında özetle şu noktaları vurguladı: «Devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin ve aynı nitelikteki parlamenterlerin yaşamları büyük bir tehlike içindedir. Tekelci sermaye, ülkeye açık faşist bir diktatörlük getirme çabasındadır. Solun, demokrasi güç-

Devamı s. 7, sü. 2'de

Veli Gürcan'ın mesajı

Kardeşler,
Aranızda olamadığım için üzgünüm. Ama buradan da sizleri öylesine net görüyorum ki..
Siz bugün binlerce, onbinlerce ve yüzbinlercesiniz. Coşkun kararlı ve yüreklisiniz. Ve bu salonda, bugün, 15-16 Haziran'ın militan proletaryasinin ve onun yılmaz Partisinin kalbi çarpıyor. Sesiniz, duvarları, dağları ve nehirleri ve hapisane duvarlarını aşıp, memleketin en ücra köşelerine ulaşıyor. Bugün işçi sınıfının en diri unsurlarının, namuslu aydınların, köylülerin, kadınlarımızın ve gençlerimizin can kulağı sizdedir.
Ey benim,
Kurtuluş umudumun çiçeği,
Sakin sabahlarımızın müjdecisi yoldaşlarım.
Yüreğim sizinle çarpıyor
Sözlerim sizedir:
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne siz hayat verdiniz...
Onu bu günlere siz getirdiniz..
Mahpus damı, işkence, kıyım, sürgün pahasına,
Can pahasına..
Kan pahasına..
Ve biz artık bugünden sonra
«Huruç edeceğiz.»
Biz toprağın, kalemin ve makinaların adamları,
Makinaları, toprağı ve kitabı
Fethedeceğiz..
Kardeşlerim,
Günler karahaberlele dolu. Tekelci burjuvazi yılgınlığın, umutsuzluğun, emekçi halk içinde yaygınlaşıp kökleşmesi için eliden gelen bütün gücü sarfediyor. Baskı yapıyor, zulmediyor, katlediliyor. İşte o yüzden, bu gün biz diyoruz ki: Düne bakınca görevlerimiz daha ağır, Sorumluluklar.mız daha bir fazladır.
Ve altı yıldır verdiğimiz onurlu mücadele, geleceğin kurulması ve kurtarılması görevini de partimize yüklemiştir. Biz, bu tarihsel görevin altından kalkacak örgütsel ve politik yapıdayız.
Yurt düzeyinde yayılmış örgütlerimiz,
Fedakar, bilimli, kararlı yoldaşlarımız,
Sağlam bir merkezimiz,
Güçlü bir politikamız var.
Gençler birliğimiz, köylü ve kadın birliklerimiz var.
Ve bugün,
15-16 Haziran'ın 10., Partimizin kuruluşunun 6. yıldönümünde, olanca inanmışlığımız ve kararlılığımızla haykırıyoruz:
Sosyalist birliği mutlaka gerçekleştireceğiz!
Halk Cephesi'ni inşa edeceğiz!
Tüm anti-faşistlerin birliğini kuracağız!
Ve burjuvazinin üstüne üstüne yürüyeceğiz!
EVDE - OKULDA - KÖYDE - KASABADA - FABRİKADA - ATÖLYEDE - TARLADA
Faşizme geçit yok!
Macera-Yılgınlık yok!
Şan olsun Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne!
Yaşasın Sosyalizm!

Veli Gürcan

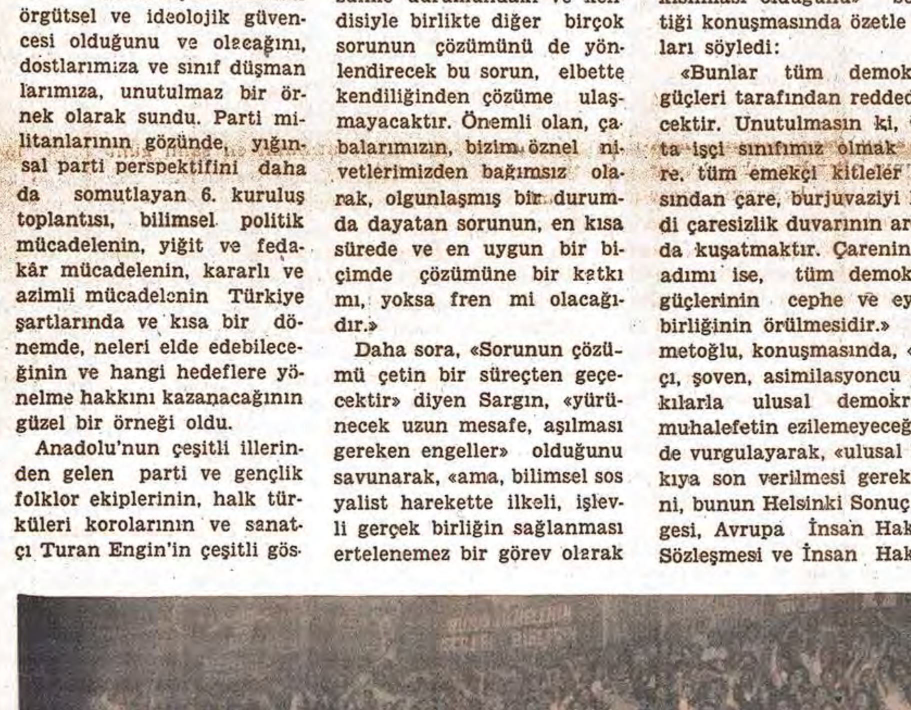

Gültekin Gazioğlu, konukların arasında izleyicileri selâmlıyor: «TÖB-DER'i Yaşatacağız!»

Toplantıya katılan konuklar

TSİP'in Ankara'daki toplantısına katılan konukların bir bölümünü yayınlıyoruz:

Filistin Kurtuluş Örgütü Ankara Büro Temsilcisi Abu Firaz, TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın, CHP Adana Milletvekili ve KÖY-KOOP Genel Başkanı Nedim Tarhan, CHP Adana Milletvekili İsmail Hakkı Öztorun, CHP Afyon Milletvekili İsmail Akın, CHP Diyarbakır Milletvekili İskân Azizoğlu, CHP İzmir Milletvekili Ferhat Aslantaş, Mardin Bağımsız Milletvekili Nurettin Yılmaz, CHP Zonguldak Milletvekili Kemal Anadol, Sosyalist Birlik platformundan Fevzi Şolt, Devrimci Demokrat Faruk Vakıf Ahmetoğlu, TSİP Siirt Bağımsız Senatör adayı Devrimci Demokrat Gani Sungur, TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak, Sosyal-İş Genel Başkanı Özcan Kesgeç, Tekstil Sendikası Genel Başkan Vekili Mehmet Bulut, Tek Ges-İş Sendikası Merkez Yönetim Kurulu üyeleri Mehmet Yıldırım ve Şaban Sarıtepe, Sosyal-İş MYK üyesi Zeki Kılıç, Basın-İş YK üyesi İbrahim Şen KÖY-KOOP Genel Başkan Vekilleri Selahattin Kök, Bekir Dalgalı, Cevdet Kocaman, KÖY-KOOP MYK üyesi Akın Birdal, KÖY-KOOP MYK üyesi Mehmet Ali Arslan, Türk Hukuk Kurumu 2. Başkanı Halit Çelenk, SGB Genel Başkanı Yaşar Yiğit, EKÖB Genel Sekreteri Saffet Uygur, DKB Genel Başkanı Yıldız Gürcan, TÜTED GYK üyesi Sönmez Tarhan, Coşkun Gönültaş, İşçi-Kültür Genel Sekreteri Vecdi Başkesik, Genç Öncü'den Vedat Okutan ve Erol Şahap, TÖB-DER eski başkanı Cemil Çakır, Tekstil Sendikası Aydın şube başkanı Osman Karapo, Eskişehir şube başkanı Hasan Bazna, Tarsus şube başkanı Burhan Yaman, Yedikule şube sekreteri Fehmi Işık, Genel-İş Kars şubesi Başkanı Ercan Soykan, Maden-İş Ankara bölgesinden Nuri Tosun, Amatör Sporcular Derneği'nden Bülent Erdem ve Necdet Pamir, Genel-Der'den Hasan Ayhan, Boğaziçi Halkevi Başkanı Binali Keleş.

mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesajlar...

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
6. Yılı Kutlama Toplantısına

Emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin doymak bilmez kâr hırsıyla ülke çapında estirdikleri terör fırtınaları yeni boyutlar kazanıyor. Özgürlük ve demokrasi düşmanları ülkemizi bir kan deryasına çevirecek polis devletini kurumlaştırma gayretlerini hızlandırdılar. Ağzı salyalı faşist sürüler, iktidar desteğinde yeni katliamlar tezgâhlamaktadırlar.

Burjuvazinin artan beyaz terörüne, sivil faşist kudurganlığa rağmen işçi sınıfımız, emekçi halkımız faşizme, tekellerin egemenliğine ve şovenizme karşı direniyor, mücadele bayrağını yükseltiyor. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelemizin öncüsü işçi sınıfımız şanlı 15-16 Haziran direnişinin 10. yıldönümünü grev meydanlarında halay çekerek karşılıyor, selâmlıyor.

İşçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı örgütlemek, dağınık güçlerini birleştirmek amacıyla yola koyulan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bugün altıncı mücadele yılını kutluyor. Bizi bekleyen görevlerin büyüklüğü bu toplantıyı anlamlı ve önemli kılıyor.

Altı yıllık mücadelesi boyunca Türkiye gençliğini bilimsel sosyalist harekete ve işçi sınıfı yandaşlığına kazanmak için öncü bilimsel çabaları sürdüren Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, bu uğraşlarıyla geleceğin ve gençliğin partisi olma hakkını kazanmıştır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin altıncı yılını yüksek moral ve büyük coşkuyla karşılayan sosyalist gençler, parti önderliğinde yeni mücadelelere hazırlanmaktan, işçi sınıfının genç neferleri olmaktan büyük onur duymaktadırlar.

İnanıyoruz ki, burjuvazinin ağır top ateşlerine, beyaz ve faşist terörüne rağmen kazanan işçi sınıfı ve emekçi halk olacaktır.

Çünkü elimizde yenilmez bir parti,
Çünkü kalbimizde söndürülemiyen bilimsel sosyalizm ateşi vardır.

6. Mücadele yılında ŞAN OLSUN TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİNE!

Selâm olsun PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİNİN bayrağını yükseltenlere!..

YAŞASIN SOSYALİZM!

Yaşar Yiğit
SGB Genel Başkanı

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanlığına
İstanbul

Partimizin 6. Kuruluş Yıldönümü ve 15-16 Haziran büyük İşçi direnişinin kutlandığı bir günde, ülkemiz ve siz yoldaşlarımızdan, binlerce kilometre uzakta olmanın üzüntüsünü kalbimizin taa derinliklerinde duymaktayız.

Yoldaşlar, Türkiye İşçi sınıfı ve emekçi halk kesimleri, yarım asırdan fazla bir geçmişine rağmen hâlâ özlemini çektiği yaşanası bir düzeni kurması bir yana, ekonomik-demokratik haklarına uzanan kanlı elleri 15-16 Haziran gibi şanlı bir çıkışına rağmen bertaraf edememiştir. Edemezdi de; çünkü, işçi sınıfı hareketinin kendiliğinden gelen örgütsüz çıkışlarını bilimsel bir şekilde doğru yola kanalize eden, onu yönlendiren Bilimsel Sosyalist Partisi, henüz görünürlerde yoktu.

Yoldaşlar, işte bu nedenle Partimiz TSİP 16 Haziran 1974'de kurulmuştur. Kurulduğu günden bu yana da doğru ideolojisi ve zamanında tesbitleriyle kendisinin Türkiye Sosyalist hareketi içerisinde vazgeçilmez bir varlık, bir işçi sınıfı müfrezesi olduğunu dosta düşmana kabul ettirmiştir.

Yoldaşlar,

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin (Partimizin) bu mutlu gününde aranızda bulunamamanın üzüntüsünü çekerken, Partimizin başta birlikçi politikası olmak üzere her türlü girişim ve eylemini sonuna kadar desteklediğimizi bildirir, yoldaşça selâmlarımızı sunarız.

Yaşasın 15-16 Haziran büyük işçi direnişi!
Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi!
Yaşasın Sosyalizm!

Yurt Dışı Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ile Dayanışma Bürosu

Faşist katliamların alabildiğine hızlandığı onbinlerce ilerici, demokrat ve sosyalistin hapishanelere doldurulduğu, yüzbinlerce işçinin grevlerde olduğu, işsizlik, pahalılık ve zamların had safhaya vardığı ve Cumhurbaşkanı seçimi başta olmak üzere siyasal hayattaki birçok karmaşık sorunun çözümsüz kaldığı bu günlerde, 15-16 Haziran şanlı işçi direnişinin 10. yılında, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşunun 6'ncı yıldönümünün kutlanmasının önemi büyüktür. Durmaksızın süren sınıf mücadelesinin ifadesi, bir simgesidir.

TSİP'in programı demokratik Halk İktidarını kurmayı hedefliyor. Nihaî kurtuluş olan Sosyalizm için mücadele ediyor. Bu iktidarın sınıf bileşeninin temeli işçi - köylü ittifakı olduğunu tesbit ediyor. TSİP'in programı biz emekçi köylülere de yol gösteriyor. Çünkü biliyoruz ki, TSİP'in mücadele bayrağında Demokratik Halk İktidarı, Sosyalizm yazılıdır. Demokratik Halk İktidarı programının kapsamı içinde yer alan Demokratik hedefler, emekçi köylü hareketinin de hedefleridir.

Yani, örgütümüzün program hedefleri Demokratik Halk İktidarı programından kaynaklanmaktadır. O nedenle biz emekçi köylüler, işçi sınıfımızın devrimci programına sıkı sıkıya bağlılığımızı ifade etmekten gurur duyuyoruz. Yaşasın İşçi - Köylü ittifakı!..

Şan olsun Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne!

Saffet Uygur
EKÖB Genel Sekreteri

Divan Başkanlığına

Partili Kardeşlerim, Karadeniz Teknik Üniversitesi'ne sınavlar için giderken faşistler tarafından üç kurşunla arkadan vuruldum.

Trabzon'da alabildiğine yoğunlaşan faşizme geçit vermedik, vermeyeceğiz.

Ölüme geçit vermemek için direnirken şimdilik yarım kalan örgütlü anti-faşist mücadeleme partimin önderliğinde devam edeceğim günleri bekliyorum.

Kongrenize başarılar diliyorum.
Yaşasın Sosyalist Birlik!
Yaşasın Demokrasi güçlerinin güç ve eylem birliği!
Yaşasın Sosyalizm!

Erkan Dilaver
Trabzon TSİP Merkez İlçe Yöneticisi

Tertip Komitesine

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin yiğit üyeleri, kardeşler,

İçinde bulunduğumuz baskıcı ortam, pahalılık ve saldırılar tüm emekçiler gibi, kadınları da derinden etkiliyor. Emek ve demokrasi düşmanı girişim ve uygulamalara rağmen, uzun yıllardan bu yana sosyal hayatın dışında tutulan kadınlar, şimdi barış, demokrasi, eşitlik için örgütleniyorlar. Ve giderek daha çok sayıda kadınlar, kurtuluşlarının sosyalizmde olduğunu görüyorlar.

Her gün, faşist saldırılarda pek çok ananın evlâdını, bir o kadar kadının eşini yitirdiği günümüzde, kadınlar demokrasi birliği gönülden diliyorlar. Burjuvazinin her zaman ürktüğü bir güç olan aç çocukların anaları, fabrikalarda, tarlalarda, bürolarda hayatı ikinci kez üreten kadınlar, eşini, evlâdını kaybettikten sonra demokrasi mücadelesinde yer alarak yılgınlığa yer yok diyen kadınlar, TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin demokrasi güçlerinin birliği yolundaki öncü konumunu, yılmak bilmez çabalarını sevinçle karşılıyorlar.

Barış - Demokrasi - Eşitlik mücadelesinde saf tutan, erkeğiyle yanyana direnmeye kararlı olan kadınlar adına, demokratik kadın hareketinin örgütleyicileri olan sosyalist kadınlar adına, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 6. Kuruluş Yıldönümü toplantısını saygıyla selâmlarım.

Yıldız Gürcan
Demokratik Kadın Birliği
Genel Başkanı

mesajlar... mesajlar.. mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesa

TSİP'in 6. Kuruluş Yıldönümü Toplantısına gelen mesajların bir bölümünü sayfalarımızda yayınlıyoruz. Toplantıya ayrıca aşağıdaki kişi ve kuruluşlar da kutlama mesajı yollamışlardır:

Türkiye Özgür Tüm Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Şevki Özbek, Fındık-İş Sendikası Merkez Yürütme Kurulu adına Genel Başkan Akçın Koç, Zonguldak ve Havalisi Yer Altı, Yer Üstü Emekçi Madenciler Sendikası adına Genel Başkan İsmet Orhan, Dev-Maden-Sen Mali Daire Başkanı Hüseyin Koparan, DİSK 7. Bölge Temsilcisi Aydın Yeşilyurt, Tekstil Sendikası Ege Bölge Sekreteri İsmail Şentürk, Tekstil Sendikası Tarsus Şube Başkanı Burhan Yaman, Lâstik-İş Mersin Bölge Temsilcisi İsmail Kıvılcım, Gıda-İş Sendikası Burdur Şube Başkanı Bekir Ceylan, Hürcam-İş Sendikası Mersin Şubesi Yönetim Kurulu adına Şube Sekreteri İsmail Özer, Karacabey Bank-Sen Şekerbank İşyeri Temsilcisi Ruhi Göllü, Adana Belediye Başkanı Selâhattin Çolak, Devlet Tiyatrolarında Çalışanlar Derneği Genel Başkanı İstemi Betil, Devrimci Halk Kültür Derneği, Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi adına Ersin Kaya, Köy-Koop Diyarbakır Birliği adına Başkan Ali Yazıcı, CHP Konya Ereğli Gençlik Kolu adına Başkan Sami Er, Amatör Sporcular Derneği, Bursa Keleş İlçesi Gelemiç Köyü Tarım Kredi Koop. Müdürü Yusuf Yılmaz, Karacabey Yolağzı Köyü Kalkınma Kooperatifi adına Başkan Ahmet Çiçek, Hamidiye Köyü Kalkındırma Kooperatifi adına Başkan Fahrettin Çelik, Hacı Osman Köyü Muhtarı Süleyman Demirci, Diyarbakır Çaytepe Köylüleri adına Köy Muhtarı Mehmet Kul Can, Adana ovasında çalışan Samandağ'ın Tekebaşı, Çöğürlü Mağaracık, Meydan, Gözene, Karaköse, Kapısuyu, Yeşilyazı, Hıdırbey, Vakıf köylülerinden 1000 kişi adına Elçi: Ali Özçelik, Elçi: Abdülvahit Arslan, Elçi: Sami Gümüş, Sakarya Cezaevi'nden Alâattin Sönmez, Vahit Bilmiş, Turan Yaylı, Ali Hızal, Recep Sarı, Yılmaz Yaylı, Hüseyin Okur, Fuat Sefa; Gök Yapı Sanayii Fabrikası İşçileri adına Celâl Çelik, Göllü Toprak İşçileri adına Mehmet Dikmen, Candarlı Köyü Muhtarı Ziya Turgut, Halk ozanı Kul Hasan, Bursa-Gemlik Azot Sanayii İşçileri adına Sadık Karabacak, Dorset Türkiyeli Öğrenciler Derneği adına Başkan Mehmet Gün, Seyran Bağları Emekçileri, Alaca Cezaevi'nden İbrahim Azapçı, Ankara 2 Yıllık Eğitim Enstitüsü binasından yapılan Kapalı Kız Cezaevi'nden Genç Sosyalistler, Bursa Tekel Tütün İşçileri adına Ferit Boşan.

15-16 Haziran şanlı direnişinin 10. yılında, partiniz Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 6. kuruluş yıldönümünü, bugün binlercesi grevde bulunan onbinlerce tekstil işçisi adına en içten duygularımızla selâmlıyoruz.

Kurulduğundan bugüne bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesinin bayrağını kararlılıkla yükselten Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin, bugün işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın hayati talebi ve özlemi olan sosyalist birliğin; günümüz koşullarında gereğini her geçen gün daha da fazla duyuran demokratik birliğin sağlanması yolundaki kararlı çaba ve girişimlerini bir kere daha selâmlıyoruz.

Sosyalist hareketimizin rekabete değil, birliğe ihtiyacı vardır. Demokrasi güçlerimizin birliğe ihtiyacı vardır. Ve bu birlik mutlaka sağlanacaktır.

Yaşasın Demokrasi Güçlerinin Birliği!
Yaşasın Sosyalist Birlik!
Yaşasın Sosyalizm!

DİSK - TEKSTİL Sendikası adına
Genel Başkan Vekilleri
Selâhattin Uyar Besim Usta

Demokratik Sendikal hak ve özgürlüklere karşı saldırıların yoğunlaşarak sürdüğü bu dönemde işçi sınıfına 15-16 Haziran deneyine daha canlı bir şekilde acımasız saldırıları geri püskürtmenin yolu, işçi sınıfına ve emekçi halkın tüm ilerici demokratik güçlerinin güç ve eylem birliğinden geçiyor. Maden-İş, işçi sınıfının her düzeydeki birliğine katkıda bulunan sorumlu adımları destekliyor.

15-16 Haziran ve Partimizin 6. yıldönümleri toplantısına içten selâmlarımızı iletiriz.

Mehmet Karaca
Maden-İş Genel Sekreteri

Sayın Ahmet Kaçmaz
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı

Partinizin 6. Kuruluş Yılı ve 15-16 Haziran'ın 10. yıldönümünü kutlama toplantınıza katılmam için gönderdiğiniz nazik çağrıya teşekkür ederim.

Türkiye Devrimci Banka Büro Borsa Ticaret Eğitim Kooperatif ve Sigorta İşçileri Sendikası Bank-Sen, yıldönümlerini kutladığınız her iki olaya Bağımsızlık, Demokrasi, Barış, Toplumsal İlerleme ve Sosyalizm savaşımında önemli değer biçmektedir. 15-16 Haziran demokratik işçi eylemi Türkiye işçi sınıfının demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkmada ne ölçüde kararlı olduğunu ortaya koymuştur. İşçi sınıfımız 15-16 Haziran 1970'de kazanımlarını gasp etmek isteyen tekelci sermayenin saldırısını kitlesel gücüyle püskürtmüştür. 15-16 Haziran, Türkiye işçi sınıfının, burjuvazinin her türlü baskı araçlarına karşı bir kahramanlık destanını yazdığı gündür. 15-16 Haziran 1970'de gerici faşist güçlerle birlikte sarı uzlaşmacı sendikacılar da işçi sınıfının şamarını suratlarına yemişlerdir. 15-16 Haziran eylemi işçi sınıfının varlığını, yokluğunu tartışan, demokrasi savaşımı için işçi sınıfının dışında güçlere bel bağlayan küçük burjuva aydınlarına da tarihsel bir dersin verildiği gündü.

10. yıldönümünde 15-16 Haziran eylemi bu nitelikleriyle bugün de işçi sınıfımıza ışık tutmakta, yol göstermektedir. Sendikamız, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşundan bu yana sürdürdüğü siyasi çizgiyi de dikkatle izlemektedir. Partinizin karşı-devrimci Maoculuğa karşı verdiği kararlı savaşımı, dünya sosyalist sisteminin politikasını ısrarla savunmasını, demokrasi güçlerinin ve sosyalistlerin birliği yolundaki mücadelesini, barış güçleri safındaki önemli yerini, sosyalizm yolunda yılmak bilmeyen mücadelesini saygıyla karşılıyoruz. Özellikle Birlik Dayanışma, TSİP, TİP ve Devrimci Demokratların giderek güçlenen ve gelişen eylem birliği içinde TSİP'in oynadığı rolü, Bağımsızlık, Demokrasi, Barış ve Sosyalizm yolunda önemli bir katkı olarak değerlendiriyoruz.

TSİP'in 6. Kuruluş Yıldönümünü kutluyor, şahsınızda tüm üyelerinizi selâmlıyorum.

Metin DENİZMEN
BANK-SEN Genel Başkanı

KUTLAMA TOPLANTISI TERTİP KOMİTESİNE

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 6. Kuruluş Yıldönümü ve Şanlı 15-16 Haziran Demokratik işçi hareketinin 10. Yıldönümü nedeni ile Partimizin düzenlemiş olduğu kutlama toplantısını selâmlarım.

Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm mücadelesine getireceği katkıların büyük olacağına inancımı belirtir. Toplantının başarılı geçmesini dilerim.

Bayrağımız Sosyalizm Sendikamız DİSK!
Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi!
Yaşasın Sosyalizm!

DİSK
KERAMİK-İŞ
Genel Yönetim Kurulu Üyesi
EDİP AKBAŞ

Sayın AHMET KAÇMAZ
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Başkanı

Tekelci burjuvazinin çıkarlarını korumak ve güçlendirmek için faşist terör ile devlet terörünün bütünleştirildiği, demokrasiden yana emekçi halk güçlerinin sindirilmek, uysal köleler durumuna getirilmek istendiği, demokratik, ekonomik hak ve özgürlüklerin yokedilmesi amacıyla faşist yasa tasarılarının hazırlandığı bu ağır koşullar altında; Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin, başta sosyalist hareketin birliği olmak üzere faşizme, emperyalizme, şovenizme karşı olan demokrasi yanlısı bütün güçlerin birliğinin sağlanması ve anti-faşist cephenin örülmesi yolunda içtenlikle yürüttüğü çalışmalar takdirle karşılanmaktadır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşunun 6. ve 15-16 Haziran Demokratik İşçi Hareketinin 10. yıldönümünde düzenlediğiniz toplantıya dostça selâmlarımızı iletir, Bağımsızlık Demokrasi, Sosyalizm mücadelesinde Partinize ve bütün demokrasi güçlerine başarılar dileriz.

Yaşasın Demokrasi Güçlerinin Birliği!
Yaşasın sosyalizm!

TÜRKİYE GIDA-İŞ SENDİKASI
GENEL SEKRETER
SAİT AYDOĞMUŞ

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ
6. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ KUTLAMA KOMİTESİ BAŞKANLIĞI'NA

Emperyalist-Kapitalist sistem derin bir bunalım içerisinde debeleniyor. Yerli ve yabancı tekeller bu bunalımı işçi sınıfı ve emekçilerin sırtına yıkmak için her çareye başvuruyorlar. Bunun sonucu olarak devalüasyon ve zamlar birbirini izliyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin lokması küçültülerek tekellerin kasaları doldurulmaya çalışılıyor. Kaçakçılık, vurgunculuk ve karaborsa ile tekeller zenginliklerine zenginlik kattıkça emekçi halkın sefaleti ve tepkisi artıyor.

Tekeller bu tepkiyi durdurmak ve azgın sömürülerini sürdürmek için halk güçlerine faşist diktatörlüklerini dayatıyorlar. Demokrasi güçlerinin muhalefetini dağıtmak için faşist terör azgınlaştırılarak kitle kırımına dönüştürülüyor. Anayasa değiştirilerek demokratik hak ve özgürlükler iyiden iyiye kısıtlanmak isteniyor. Demokratik örgütler kapatılıyor, sendikal haklar ortadan kaldırılmaya çalışılıyor.

Emperyalizm ve tekellerin azgınlaşan saldırılarına karşı demokrasi güçlerinin cephe ve eylem birliğini sağlamak can alıcı bir önem ve ivedilik kazanıyor. Bu birliğin sağlanması yönünde çaba gösteren Partinizin 6. mücadele yılına girmesi bu anlamda demokrasi güçleri açısından büyük önem taşıyor.

Bu önemin bilincinde olarak, Partinizin 6. kuruluş yıldönümünü kutlar, demokrasi güçlerinin birliğinin sağlanması yönünde çabalarınıza hız vereceğiniz inancıyla başarılar diliyorum.

— KAHROLSUN EMPERYALİZM VE FAŞİZM!
— YAŞASIN DEMOKRATİK GÜÇLERİN CEPHE VE EYLEM BİRLİĞİ!
— YAŞASIN SOSYALİZM!

DİSK
TEKGES-İŞ SENDİKASI
GENEL BAŞKAN
SELÂHADDİN SAYIN

Partinizin 6. Kuruluş Yıldönümü gününde toplantınızın işçi sınıfı hareketinin birliğinin sağlanmasında katedilen ileri bir adım olacağına inanıyoruz. Türkiye işçi sınıfı hareketinin gelişen birlik ve bütünleşme eğiliminin politik ve örgütsel düzeyde hızlanması demokrasi güçleri açısından sevindiricidir. Günümüzde faşist destekli Demirel iktidarı ile somutlanan faşizme geçiş iktidarına karşı demokratik hak ve özgürlüklerin korunup geliştirilmesi, işkencecilerden hesap sorulması, Türkiye işçi sınıfının ve ülkemiz işçi sınıfı öncülüğünde ulusal demokratik halk devrimi yolunda ortak savaşımızla zafere ulaşacaktır. Bunun için çaba göstermek, tüm anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist güçleri işçi sınıfının öncülüğünde birleştirmek, günümüzün acil görevidir.

Emperyalizme, faşizme, sömürgeciliğe ve yerel gericiliğe karşı kararlı kesin tavır almak için ileri!

Her türlü teslimiyete, kararsızlığa, yılgınlığa hayır!
Gün faşizme karşı mücadele ve direnme günüdür!
Kanlı soykırım ve katliamların hesabı sorulacaktır!

Gıda-İş 10. Bölge Temsilcisi Nadir Yektaş, **Tekstil** Diyarbakır Şube Başkanı İdris Aksakal, **Gıda-İş** Diyarbakır Şube Başkanı Kasım Çetinkaya, **Dev-Maden-Sen** Diyarbakır Şube Başkanı Nuri Şimşek, **Devrimci Toprak-İş** Diyarbakır Şube Başkanı Mehmet Taş, **Devrimci Sağlık-İş** Diyarbakır Şube Başkanı İsmail Alaca, **Oleyis** Diyarbakır Temsilcisi Zülküf Çelik, **Genel-İş** 7. Bölge Temsilcisi Naip Aydın, **Diyarbakır Yol-İş** Genel Başkanı Vahap Selim, **Tez Büro-İş** Şube Başkanı Ekrem Sokar, **Baysen** Diyarbakır 1 No.'lu Şube Başkanı Tahir Alaka.

Sayın Ahmet Kaçmaz

Çağrınıza, gösterdiğiniz dostluğa teşekkür ederim. Ülkemizin yaşadığı olağandışı koşulları gözeterek tüm demokrasi güçlerinin ilkeli birliğinin sağlanması doğrultusunda sürdürdüğünüz tutarlı ve içten girişimlerinizi kutlarım. Başarı dileklerimle sizleri selâmlarım.

Ertuğrul Günay
CHP Ordu Milletvekili

Tertip Komitesi Başkanlığına

Bağımsızlık demokrasi sosyalizm mücadelesine nice onuncu yıllar, barış güçlerine nice altıncı yıllar diler, saygılar sunarım.

Cengiz ŞENSES
Ankara Bağımsız Milletvekili

Tertip Komitesi Başkanlığına

Partinizin düzenlemiş olduğu 6. Kuruluş ve 15-16 Haziran işçi hareketinin 10. yılı toplantısına katılamadım. Gelişmekte olan Faşist Saldırılar tek tek veya topluca ilericileri, sosyalistleri, demokratları hedef almaktadır. Faşist terörü susturmanın biricik yolu, bütün İlerici halk güçlerinin anti-faşist cephede birleşmesiyle olur. Bu başarı yine İlericilerin, Sosyalistlerin, Demokratların ellerindedir.

Toplantıya başarılar diler, dostça selâmlarımı sunarım.

Kâzım Açıkalın
CHP Ankara İl Yönetim Kurulu Üyesi

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin
6. Kuruluş Yıldönümü Toplantısına

Sevgili arkadaşlarım,

TSİP'in kuruluşunun altıncı yılını kutlamak için biraraya geldiğiniz bu toplantıda, aranızda elimde olmayan nedenlerle de olsa, bulunamamaktan dolayı pek üzgünüm. Türkiye'nin tablosunun ve bu tabloda sosyalistlere düşen görevlerin bir kez daha gözden geçirileceğine ve ışık tutucu değerlendirmeler yapılacağına inandığım bu toplantıda hepinize candan başarılar dilerken hoşgörünüze sığınarak şu birkaç nokta üzerinde durmayı görev sayıyorum.

Arkadaşlar,

Türkiye'mizin, sevgili yurdumuzun içinde bulunduğu tablo gerçekten çok acıdır. Çığ gibi artan fiyatlar, para değerindeki korkunç düşüşler gitgide büyüyen işsizlik, bütün bunlar yetmiyormuş gibi faşist vahşetin akıttığı kan seli, işkence, baskı, zulüm, halkımızın yaşamını çekilmez hale getirmiş bulunmaktadır. Bütün bunlar kimin marifetidir? Bunlar, egemen sınıfların, onun içinde de bir avuç parababasının işbirlikçi tekelci sermayenin başının altından çıkmaktadır. Yıllardır topluma dayattığı kapitalist kalkınma yönteminin iflâs ettiğini ister istemez gören bu sınıf, kendi gününü kurtarmak için ülkemizin üstünü altını, bugününü ve geleceğini emperyalizme peşkeş çekerken kendi açmazının ve iflâsının faturasını işçi sınıfımıza, emekçi halkımıza ve onlardan yana aydınlara ödetmek istemektedir. İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın aşına ekmeğine göz diktiği yetmiyormuş gibi, her türlü doğal, demokratik ve giderek Anayasal haklarına da göz dikmiştir. Terörle mücadele bahanesi altında da, terörün asıl kaynağı faşist odaklar apaçık ortada dururken, ilerici demokrat ve sosyalist güçlerin toplumsal muhalefetini, işçi emekçi yığınların sesini, baskı ve zorbalık işkence ile kısmaya ve susturmaya çabalıyor. Kana bulanmış elerini kanla-yıkamaya devam ediyor.

Arkadaşlar,

Tarihimizin gerçekten bir dönüm noktasında bulunuyoruz. Üzerimize koşar adımlarla gelen tehlikeyi bütün açıklığıyla görelim, görmek zorundayız. Herşey gün gibi ortada: İşbirlikçi tekelci sermaye, «açık faşizme» giden yolun son taşlarını döşüyor. Bulunduğumuz önemli noktada işçi sınıfımızın siyasal hareketinin birliği, yani Partisel birliği eskisinden çok daha fazla önemli olarak gündemdedir. Gündemde olmalıdır.

Emperyalizme, faşizme karşı tekellere ve büyük burjuvaziye karşı demokratik ilerici sol kuruluş ve güçlerin sarsılmaz bir demokratik cephede iş ve eylem birliğine girmesi gene eskisinden çok daha fazla önemli olarak gündemdedir. Gündemde olmalıdır.

Bunlar bizim tarihsel görevlerimizdir. Bu görevlerin yerine getirilmesinde en ufak bir gecikmenin yeri yoktur. En küçük bir gecikme, bizi tarih önünde büyük vebal altına sokar. Hele karamsarlığa, yılgınlığa ve umutsuzluğa asla yer yoktur. Karamsarlık, yılgınlık ve umutsuzluk, devrimcilerin defterinde böyle şeyler yazılı değildir. Karşımızdaki düşman ne denli güçlü görünürse görünsün, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın örgütlü gücünü yenemez, yenemeyecektir. Sosyalistlerin sorumluluk bilincine daima sahip olmuş olan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin bundan böyle de, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın onurlu mücadelesinde üzerine düşecekleri anında ve zamanında yapacağından asla kuşkum yoktur. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne, bu anlamlı günde, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolundaki çabasında candan başarılar dilerken, hepinize en içten selâm ve sevgilerimi yollarım.

Benim aziz arkadaşlarım.

Server Tanilli
Federal Almanya

Sayın Ahmet Kaçmaz

Demokratik işçi hakları uğruna 1970'de verilen tarihsel mücadelenin yaşandığı günde kuruluşunu gerçekleştiren Genel Başkanı olduğunuz Partiniz, yarınlarımızı aydınlatan işçi sınıfı bilimini savunduğu için yürekten kutlanmaya değer. Kuruluşunuzun bu onurlu yıldönümüne varabilmek için giriştiğiniz mücadeleler göğüs kabartıcı olmuştur. İşçi sınıfının yazarı olarak demokratik halk iktidarı yolunda kalıcı başarılarınızın sürekliliğini diler, saygılar sunarım.

Kemal Sülker

Sayın Ahmet KAÇMAZ
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı

Burjuva iktidarlarının bir yandan ikili anlaşmalarla Türkiye'yi emperyalizmin üssü haline getirdiği, diğer yandan IMF, OECD, AET gibi emperyalist kuruluşların emriyle sürdürdüğü ekonomik politikasıyla Halklarımızı açlığa yoksulluğa ve işsizliğe mahkum ettiği; emekçi sınıf ve tabakaların sömürüye karşı yükselen muhalefetini kanla, zulümle bastırmak için sıkıyönetim ve emniyet kuvvetleri vasıtasıyla devlet terörünü azgınlaştırdığı, iktidarın koruması altındaki MHP'li faşist katillerce günde onlarca Devrimcinin, Demokratın katledildiği, yüzlercesinin yaralandığı, toplu kırımlara girişildiği; Kürt halkına karşı ulusal baskı ve sömürünün katmerleştirildiği, insanlık suçu olan işkencenin meşrulaştırıldığı, onbinlerce Devrimcinin hapishanelerde tutulduğu şu günlerde düzenlenen Partinizin 6. Kuruluş Yıldönümü Toplantısı demokrasi güçleri yönünden daha bir anlam kazanmaktadır.

Sermaye çevrelerinin emekçi sınıf ve tabakaların en doğal demokratik hak ve özgürlüklerini baskı ve terörle yok ederek faşist diktatörlüğe geçmeye çalıştığı günümüzde demokrasi güçlerinin ilkeli güç ve eylem birliği ertelenmez bir görevdir.

Partinizin sömürü ve zulme karşı sürdürülen mücadele de başarılı olması dileğiyle tüm partili ve çalışma arkadaşlarınıza dostça selâm ve saygılar sunarım.

Kemal BURKAY

Sayın Yalçın Yusufoğlu
Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Genel Sekreteri

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşunun 6'ncı ve Demokratik İşçi Direnişinin 10'uncu yıldönümü nedeniyle (21 Haziran 1980 günü Ankara'da) düzenlenen Toplantıya katılmam için yaptığınız çağrıya içten teşekkürlerimi sunarım.

İki tarihsel ve mutlu olayın yıldönümünü kutlama törenine katılmak ve barışsever dostlarımıza seslenmek benim için onur verici bir görevdir. Bu zevkli görevi yerine getirmek isterdim. Ancak ABD ile imzalanan Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması (SIA) konusunda İstanbul'da düzenlenen bir paneli yönetmek durumunda bulunduğumdan, Ankara toplantısına katılmaya, ne yazık ki, olanak bulamayacağım.

Mazeretimi lütfen kabul etmenizi diler, başta Sayın Genel Başkanınız olmak üzere, sizi ve TSİP'in değerli yöneticileri ile yiğit üyelerini yürekten kutlar, başarı dilekleriyle sevgi ve saygılar sunarım.

Mahmut Dikerdem
Türkiye Barış Komitesi Başkanı

Düzenleme Komitesi Başkanlığına

Türkiye işçi sınıfı tarihinin en şanlı günü olan 15-16 Haziran'ın 10. yıldönümü, işçi sınıfımızın, burjuvaziye karşı mücadelesindeki kararlılığını pekiştiriyor. İşçi sınıfımızın gücüne güç katıyor.

İçinde bulunduğumuz dönemde, burjuvazi tüm gücü ile demokratik haklara saldırmaktadır. Faşist diktatörlüğü yerleştirmeye çalışmaktadır. Böyle bir dönemde, burjuvaziyi caydıran, ona geri adım attıran 15-16 Haziran'ı coşku ile selâmlarız.

Partinizin 6. yıldönümünün Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm mücadelesine katkısı olacağı inancındayız.

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN 15-16 HAZİRAN!
YAŞASIN SOSYALİZM!

Nizamettin Barış
TÜM-DER Genel Başkanı

Sayın Ahmet Kaçmaz
TSİP Genel Başkanı

İçinde bulunduğumuz ülke koşullarında işçi sınıfına, emekçi halk kitlelerine ve demokrasiden yana kişi ve kuruluşlara önemli görevler düşmektedir.

Halkımızın faşizme ve emperyalizme karşı savaşımı yeni ve ileri hedeflere götürülmelidir.

Faşizme ve emperyalizme karşı işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin mücadele safında yer almak demokrasiden yana her kişi ve kuruluşun kaçınılmaz temel görevidir.

Bu inancın gereği, demokrasi ve sosyalizm güçlerinin daha ileri adımlar atması gerekir. Demokrasi yürüyüşünde atılan her adım faşizme ve emperyalizme karşı ilerici düzeyde demokrasi güçlerinin birlikteliğinin temel ilkelerini oluşturacaktır. Birlikteliğin sosyal ve siyasal düzeyde maddî temelleri olacaktır.

Bu inançla toplantınıza katılmak isterdik. Ancak Ankara dışında bulunmamız nedeniyle toplantınıza katılamamış durumdayız.

Bundan böyle CHP Gençlik Kolları örgütü, «Demokratik Halk İktidarı» yolunda, demokrasi yürüyüşünde işçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin savaşımında görev ve sorumluluklarını yerine getirmeye hazırdır.

Bu anlayışla, toplantınızı dostça, saygıyla selâmlarız.

Hasan BELOVACIKLI
CHP Gençlik Kolları
Genel Başkanı

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'NE

Partinizin kuruluşunun 6. yılında TSİP'li yoldaşları coşkuyla selâmlarız.

Altı yıllık mücadelenizde başınız dik, alnınız açıktır. Çünkü hepiniz başarı üstüne başarı kazandınız. Devrimci fedakârlığı, alçak gönüllülüğü ve yiğitliği bir gün olsun elinizden bırakmadınız.

Gelecekte tüm TSİP'lilerin başarıdan başarıya koştukları yıllar olacaktır.

Tekrar hepinizi dostça selâmlar, her an yanınızda olduğumuzu bir kez daha vurgularız.

Kahrolsun Emperyalizm, Kapitalizm, Faşizm ve her türlü gericilik!

Kahrolsun sosyalist sistemin düşmanları!
Yaşasın proleterya enternasyonalizmi!
Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!
Yaşasın Sosyalizm!

İsviçre Türk İşçi Dernekleri
Federasyonu
Genel Başkanı FETHİ YILDIZ